

استخوان‌شناسی

هدف‌های رفتاری: دانش‌آموز در پایان این فصل باید بتواند:

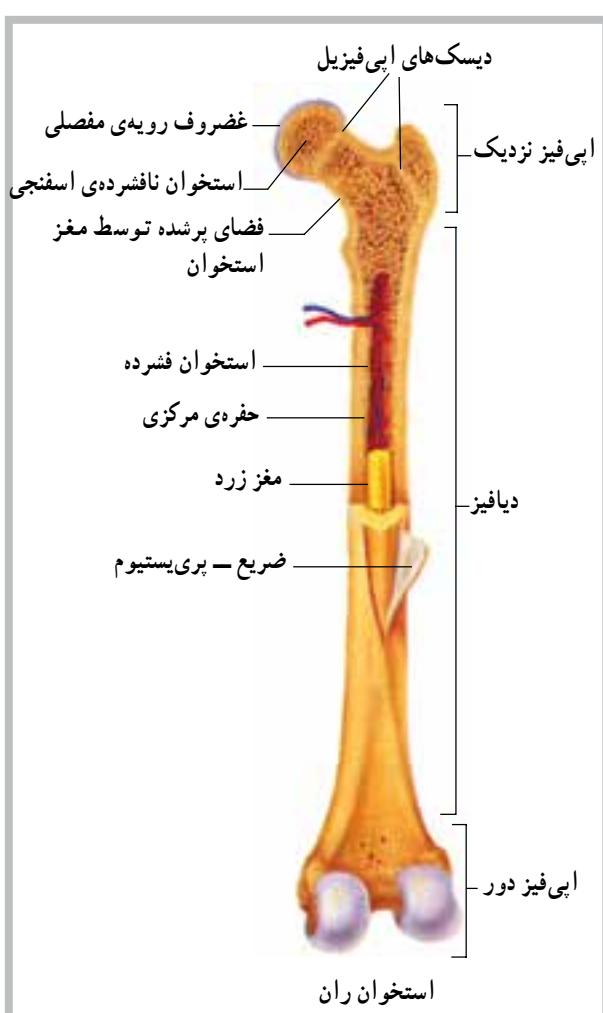
۱- اسکلت را تعریف کند؛

۲- ساختمان استخوان را توضیح دهد؛

۳- انواع استخوان‌ها را نام ببرد؛

۴- تعداد استخوان‌های هر بخش از بدن را نام ببرد و درباره‌ی آن‌ها توضیح دهد؛

۵- نشانه‌های آناتومیکی هر استخوان را نام ببرد.



شکل ۱-۳- بخش‌های مهم استخوان بلند

اسکلت^۱

حدود ۲۰٪ استخوان در بدن انسان وجود دارد که مجموعاً اسکلت بدن را تشکیل می‌دهند. اسکلت را باید به منزله‌ی داربستی دانست که اندام‌ها با دقت فراوان روی آن قرار گرفته‌اند. برای آشنایی بیشتر با اسکلت بدن ابتدا باید با ساختمان استخوان آشنا شویم.

ساختمان استخوان^۲

یک استخوان دارای دو نوع بافت استخوانی است؛ بافت متراکم^۳ و بافت اسفنجی^۴. بافت اسفنجی، هم در دو سر استخوان‌های دراز و هم در تنہ‌ی دیگر استخوان‌ها وجود دارد. بافت متراکم استخوانی علاوه بر تنہ‌ی استخوان‌های دراز در سطح استخوان‌های دیگر نیز قرار گرفته است.

روی استخوان را بافت بسیار ظرفی به نام پرده‌ی ضریع^۵ پوشانده است. در این پرده عروق خونی فراوانی وجود دارد که موجب تغذیه‌ی استخوان می‌شود (شکل ۱-۳).

۱- Skeleton

۲- Bone

۳- Compact bone

۴- Spongy bone

۵- Perios team

انواع استخوان‌ها

استخوان‌های بدن را به لحاظ شکل ظاهری به استخوان‌های بلند، کوتاه، پهن و نامنظم تقسیم‌بندی کرده‌اند.

استخوان‌های بلند^۱: عمدتاً دارای یک تنہ‌ی^۲ استوانه‌ای طویل و دو انتهای قطورتر از تنہ‌اند. در حد فاصل هریک از دو انتهای تنہ استخوان بلند، غضروف رشد قرار دارد که عامل رشد طولی استخوان است. استخوان‌های ران، بازو، ساعد و ساق پا و ... جزء استخوان‌های بلند محسوب می‌شوند.

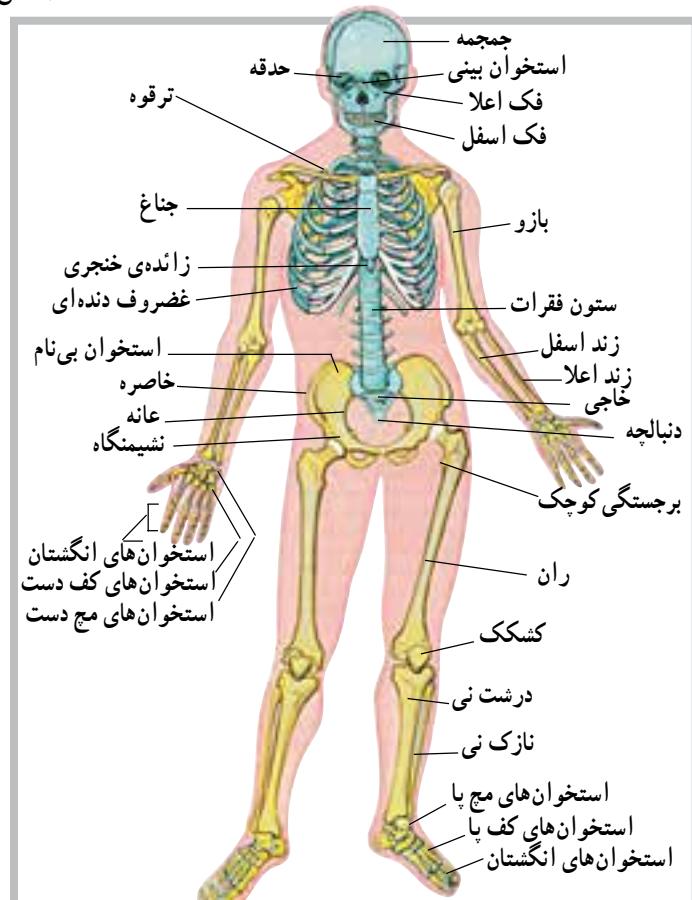
استخوان‌های کوتاه^۳: این گروه از استخوان‌ها تفاوت چندانی در ابعاد ندارند. استخوان‌های کوتاه فاقد تنہ‌ی طویل‌اند.

استخوان‌های مج دست و مج پا در این گروه قرار دارند. استخوان‌های پهن^۴: استخوان‌های پهن فاقد تنہ و انتهای هستند و سطح‌شان نسبتاً پهن است.

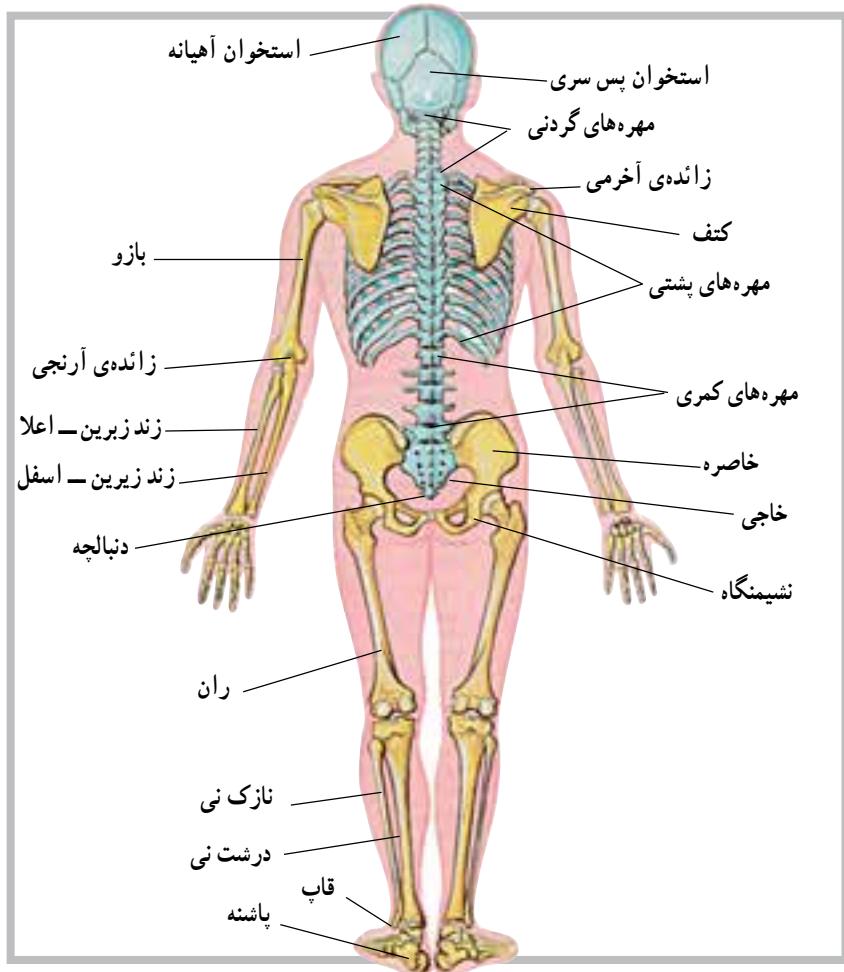
استخوان‌های کاسه‌ی سر لگن و دندنه‌ها نمونه‌های خوبی از استخوان‌های پهن به شمار می‌روند.

ویژگی‌های اسکلت

گفته‌یم اسکلت مجموعه‌ی استخوان‌های بدن است و از حدود ۲۰۰ قطعه مختلف به وجود آمده است. علاوه‌بر استخوان‌های یاد شده تعداد شش قطعه استخوان در دو گوش و یک استخوان نیز در ناحیه‌ی حنجره قرار دارد؛ بنابراین مجموعه‌ی استخوان‌های بدن یک فرد به ۲۰۷ قطعه بالغ می‌شود. برای مطالعه‌ی اسکلت باید بخش‌های مختلف آن را به صورت جدا از هم بررسی کرد. بدین ترتیب استخوان‌های سر و صورت در یک گروه، استخوان‌های تنہ در گروهی دیگر و استخوان‌های اندام‌های فوقانی و تحتانی نیز در یک گروه بررسی خواهند شد (شکل‌های ۳-۲ و ۳-۳).



شکل ۳-۲ نمای اسکلت از جلو



شکل ۳-۳ نمای اسکلت از پشت

استخوان‌های سر و صورت

تعداد استخوان‌های سر و صورت در انسان ۲۲ قطعه است که از این میان ۸ قطعه متعلق به استخوان‌های کاسه‌ی سر و ۱۴ قطعه‌ی باقی‌مانده نیز متعلق به استخوان‌های صورت است.

الف—استخوان‌های کاسه‌ی سر: این استخوان‌ها هشت قطعه‌اند و حفره‌ی جمجمه‌ای را ایجاد می‌کنند. همان‌طور که می‌دانید، این حفره محل قرار گرفتن بخش اعظم دستگاه عصبی مرکزی (مغز) است. این هشت قطعه استخوان عبارت‌اند از: استخوان پیشانی^۱، که در جلوی سر قرار دارد (بخش فوقانی حدقه‌های چشم نیز توسط بخش تحتانی این استخوان ایجاد می‌شود)، دو استخوان آهیانه^۲ که در طرفین و بالای سر قرار علاوه‌بر استخوان پس‌سر، که بخش خلفی کف‌سر را شکل

۱—Frontal bone

۵—Temporal bone

۲—Parietal bone

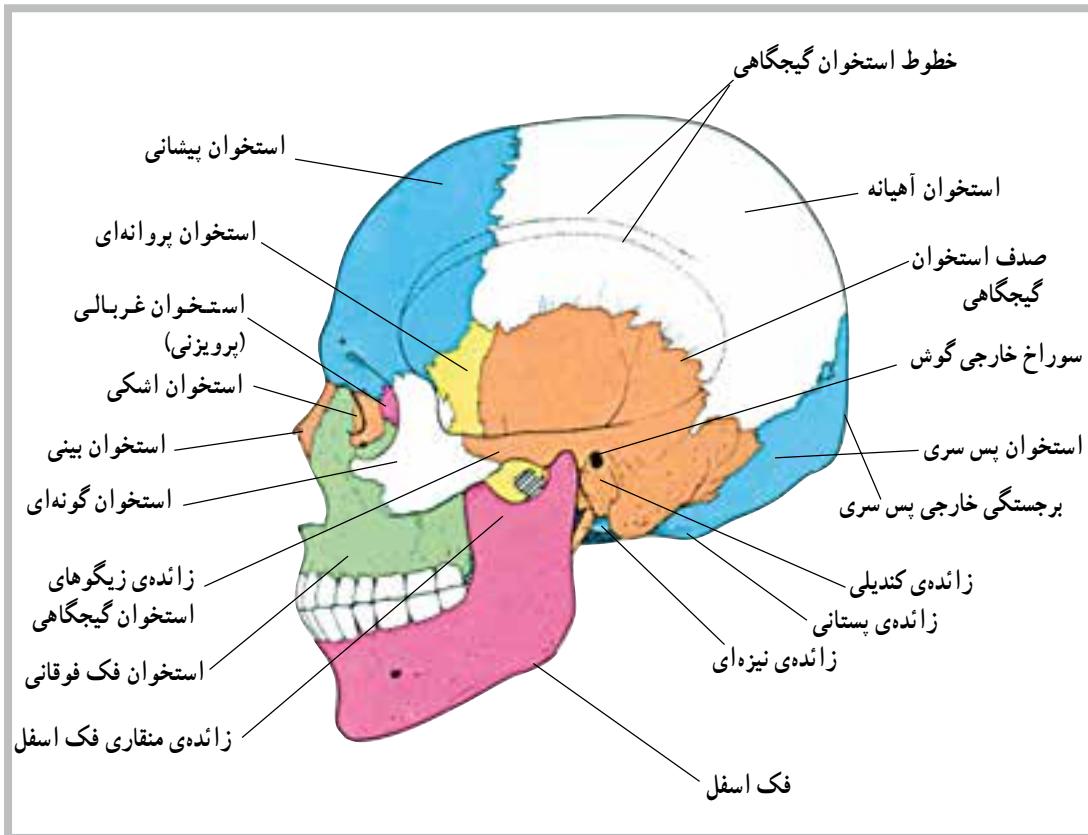
۶—Occipital bone

۳—Sagittal Suture

۷—Foramen magnum

۴—Coronal Suture

می‌دهد، دو استخوان دیگر نیز در ساختمان کف کاسه‌ی سر، در پرویزنی^۳ هستند. استخوان پروانه‌ای علاوه بر کف کاسه‌ی سر، در ساختمان جانبی آن و حدقه‌ی چشم‌ها نیز حضور دارد (شکل ۳-۴).



شکل ۳-۴ نمای جانبی جمجمه

می‌آورد. استخوان‌های فک بالا با هم جفت می‌شوند و آرواره‌ی فوقانی را تشکیل می‌دهند. استخوان‌های اشکی بخشی از دیواره‌ی میانی حفره‌های چشم‌ها را ایجاد می‌کنند. دو استخوان کامی نیز سقف دهان را به وجود می‌آورند. استخوان‌های شاخص تحتانی دیواره‌های خارجی حفره‌ی بینی را تشکیل می‌دهند، و بالآخره استخوان‌های گونه گونه‌های صورت و استخوان‌های بینی بخش فوقانی بینی را تشکیل می‌دهند (شکل ۵-۳).

ب - استخوان‌های صورت: همان‌طور که گفته شد استخوان‌های صورت ۱۴ قطعه است که به‌غیر از استخوان فک تحتانی، که متحرک است، بقیه ثابت‌اند. این ۱۴ قطعه استخوان عبارت اند از : فک تحتانی^۳ یک قطعه، تیغه‌ی میانی بینی^۴ یک قطعه، فک بالا^۵ دو قطعه، استخوان اشکی^۶ دو قطعه، استخوان کامی^۷ دو قطعه، شاخص تحتانی^۸ دو قطعه، گونه‌ای^۹ دو قطعه و بینی^{۱۰} دو قطعه.

تیغه‌ی میانی بینی، بخشی از دیواره‌ی میانی بینی را به وجود

۱ - Sphenoid bone

۲ - Ethmoid bone

۳ - Mandible

۴ - Vomer

۵ - Moxilla

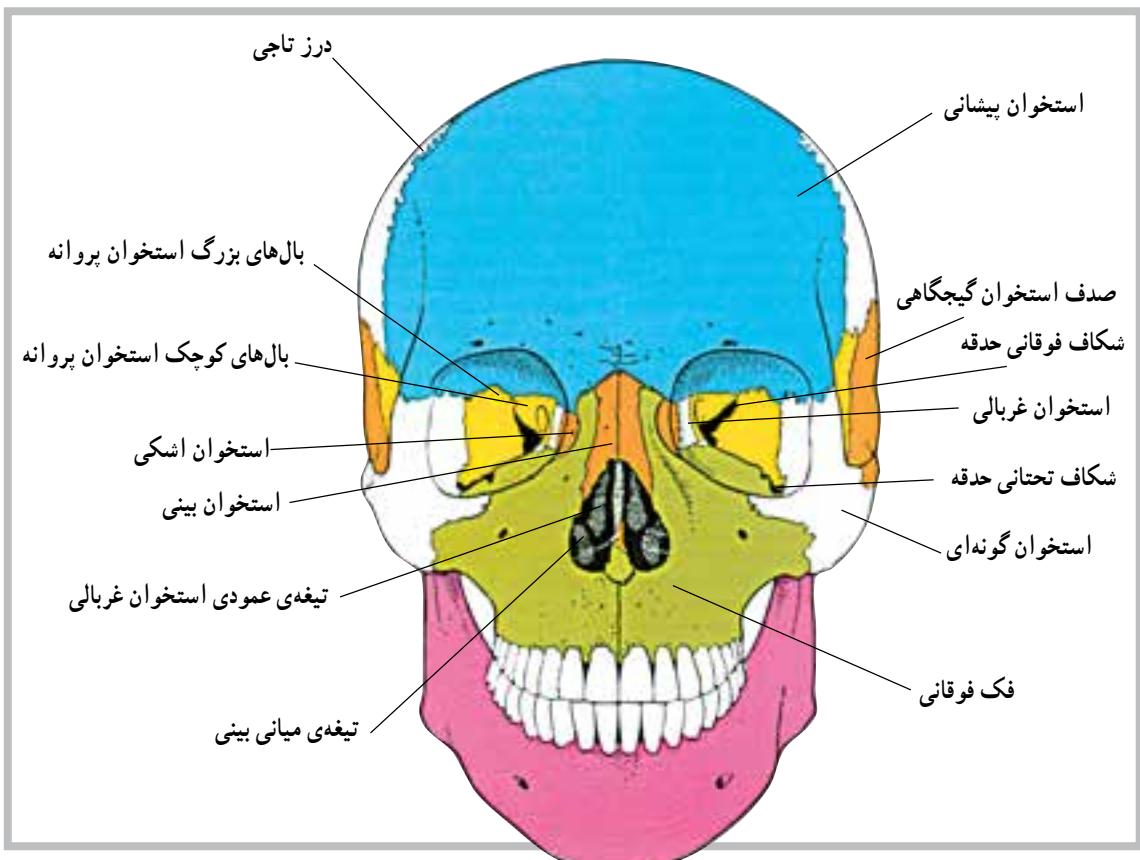
۶ - Lacrimal

۷ - Platin

۸ - Inferior concha

۹ - Zygomatic

۱۰ - Nasal



شکل ۵—۳ نمای جمجمه از رو برو

شکل ظاهری متفاوتی با بقیه‌ی مهره‌ها دارد، تقریباً یک شکل هستند.

به طور کلی می‌توان گفت که یک مهره از سه بخش تشکیل شده است، تنہ^۱، سوراخ^۲ و قوس خلفی^۳. تنہ بخش استوانه‌ای شکل مهره است که وزن بدن را تحمل می‌کند. سوراخ در پشت تنہ واقع شده است و از روی هم قرار گرفتن سوراخ‌ها مجرماً یا کانال مهره‌ای ایجاد می‌شود که نخاع را از خود عبور می‌دهد؛ و بالآخره قوس خلفی که خود از چند قسمت تشکیل شده است و عبارت‌اند از: زایده‌ی خلفی یا شوکی، زواید عرضی، تیغه، پایه و رویه‌های مفصلی (شکل ۳—۶).

استخوان‌های تنہ

استخوان‌های تنہ شامل استخوان‌های ستون فقرات یا ستون مهره‌ها و استخوان‌های قفسه‌ی سینه‌اند. تعداد استخوان‌ها یا مهره‌های ستون فقرات در سه ناحیه‌ی گردن، پشت و کمر، با احتساب یک استخوان خاجی و یک دنبالچه، ۲۶ قطعه است. قفسه‌ی سینه نیز از ۱۲ جفت دنده و یک استخوان از جناغ سینه به وجود آمده است. البته مهره‌های ناحیه‌ی پشت نیز در شکل‌گیری قفسه‌ی سینه نقش دارد.

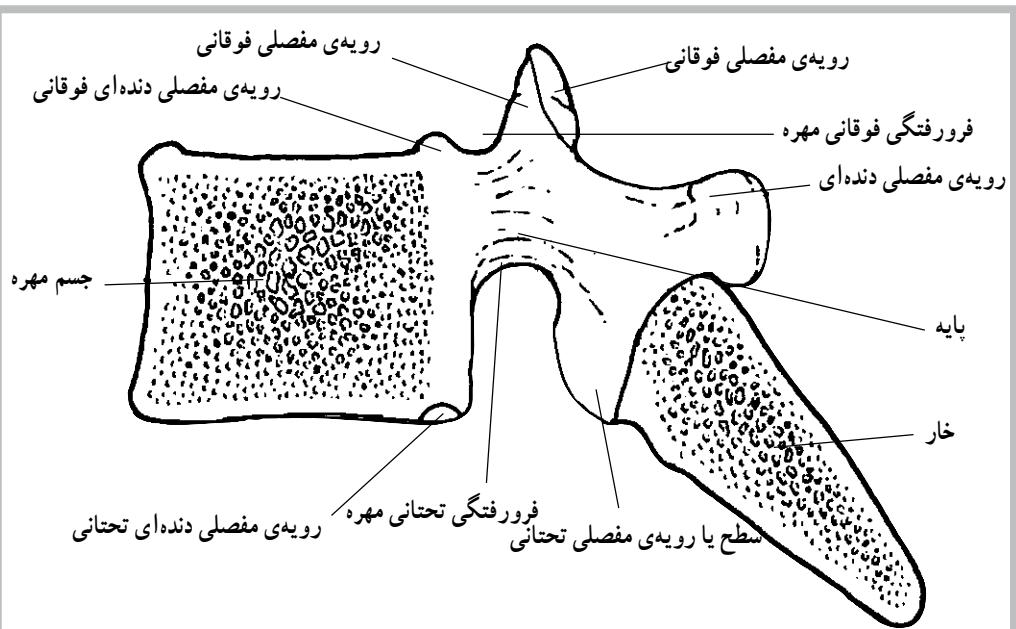
الف—ستون فقرات^۱: ستون فقرات شامل ۲۶ مهره و دیسک‌های موجود بین هر دو مهره است. مهره‌های ستون فقرات به‌غیر از دو مهره‌ی فوقاری و دو مهره‌ی تحتانی، که

۱—Vertebral Column

۲—Vertebral foramen

۳—Body

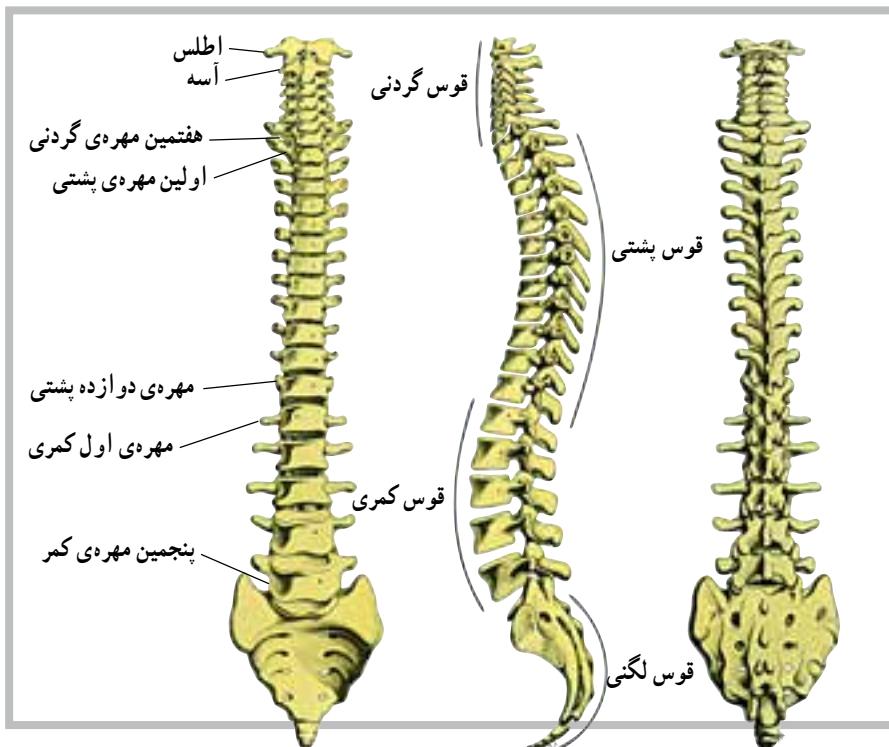
۴—Posterior arc



شکل ۳-۶ ساختمان یک مهره

ستون مهره‌ها به چند ناحیه تقسیم می‌شود و هر ناحیه خود چند مهره را دربر می‌گیرد. در ناحیه‌ی گردن ۷ مهره، در ناحیه‌ی پشت ۱۲ مهره و در ناحیه‌ی کمر ۵ مهره قرار دارد. زیر مهره‌های کمر مهره‌های خاجی و دنبال‌چه قرار دارند که هر یک شامل چند مهره‌ی به هم جوش‌خورده است (شکل ۳-۷).

در ستون مهره‌ها چهار انحصار وجود دارد که به ترتیب در نواحی گردن، پشت، کمر و ناحیه‌ی خاجی قرار دارند. بین جسم یا تنہی هر دو مهره، یک دیسک قرار گرفته است. دیسک‌ها، صفحاتی از جنس غضروف هستند و همراه با انحنای فشارهای ناگهانی وارد به ستون مهره‌ها را خنثی می‌کنند.

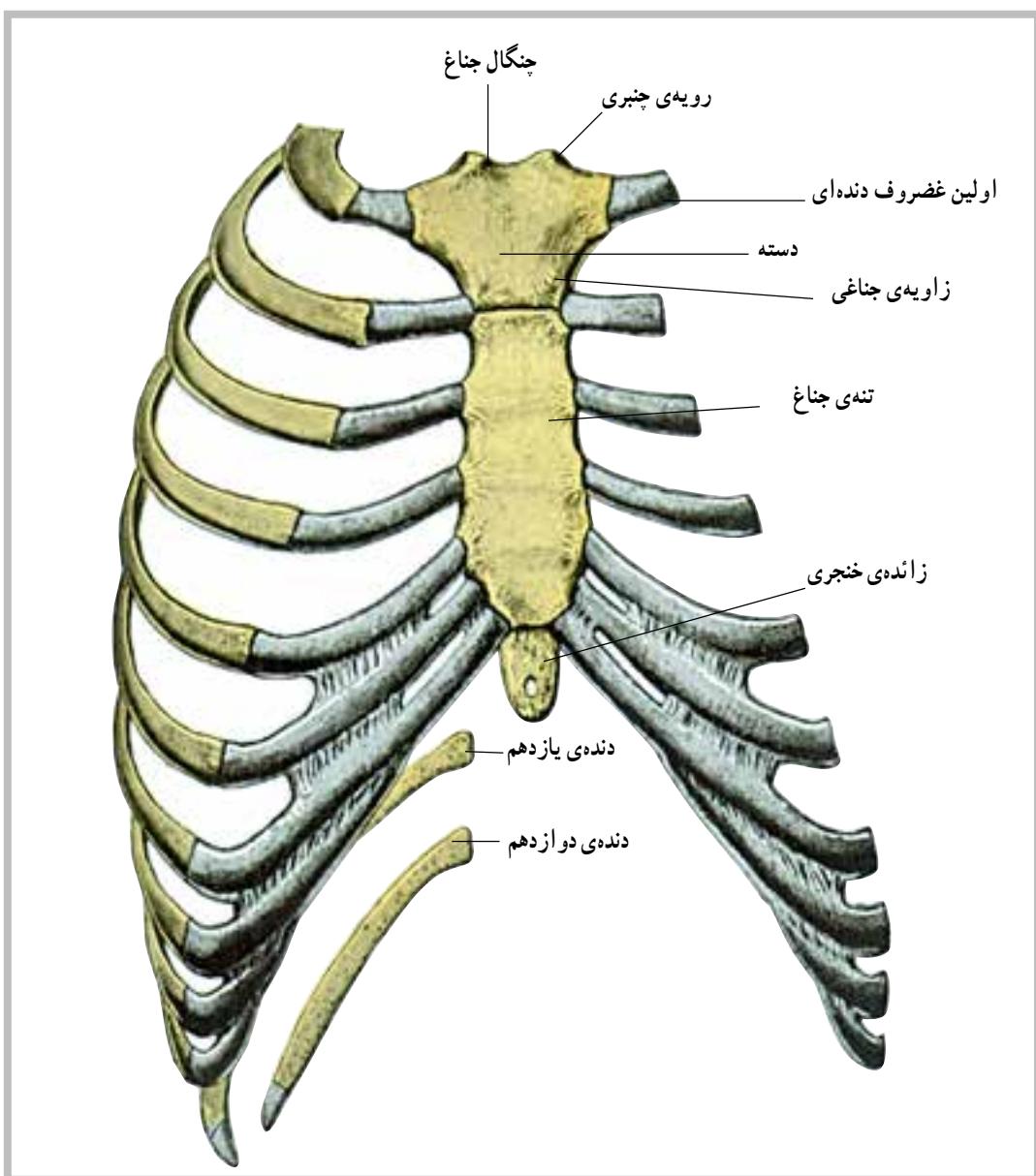


شکل ۳-۷ ساختمان ستون مهره‌ها

با واسطه‌ی غضروف‌های دنده‌ای به آن متصل می‌شوند. هفت جفت بالایی دنده‌های قفسه‌ی سینه مستقیماً روی جناغ قرار می‌گیرند و به دنده‌های حقیقی معروف‌اند. سه جفت بعدی با اتصال روی غضروف‌های دنده‌ای، به دنده‌های بالاتر روی جناغ متصل شده و به دنده‌های کاذب معروف‌اند. دو جفت تھتانی نیز روی جناغ متصل نیستند و به دنده‌های آزاد یا شناور معروف‌اند (شکل ۳-۸).

ب - قفسه‌ی سینه^۱: قفسه‌ی سینه از دنده‌ها^۲، غضروف‌های دنده‌ای، جناغ سینه^۳ و مهره‌های پشتی تشکیل شده است. دنده‌ها، استخوان‌هایی قوس‌دارند که از پشت به مهره‌های پشت و از جلو به غضروف‌های دنده‌ای و در نهایت به جناغ سینه متصل‌اند. غضروف‌های دنده‌ای، عناصری غضروفی‌اند که موجب خاصیت تحرک پذیری بیش‌تر در قفسه‌ی سینه می‌شوند.

جناغ سینه نیز در جلوی قفسه‌ی سینه جای گرفته و دنده‌ها



شکل ۳-۸ قفسه‌ی سینه

قرار می‌گیرند. اگر طوری بایستیم که کف دستمان به طرف جلو باشد، این دو استخوان به صورت موازی با هم قرار خواهد گرفت. در این وضعیت، استخوانی که در داخل قرار می‌گیرد (تزوییک‌تر به بدن)، استخوان زندزیرین و استخوان دیگر زندزیرین است.

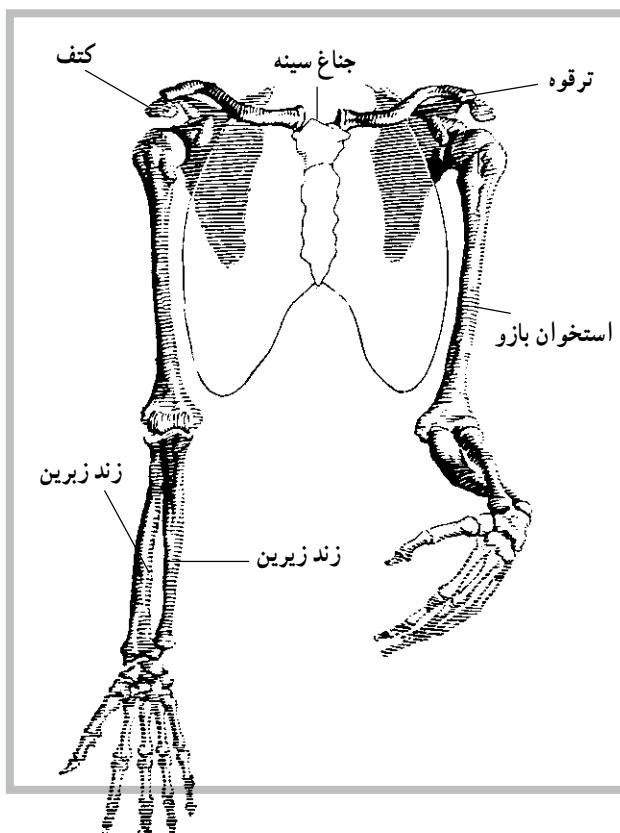
استخوان‌های زندزیرین و زندزیرین در انتهای فوقانی خود با انتهای تحتانی استخوان بازو مفصل می‌شوند. در حقیقت استخوان زندزیرین با یک سطح مفصلی قرقه شکل به نام قرقه^۰، در استخوان بازو و استخوان زندزیرین نیز با یک سطح مفصلی دیگر، در انتهای تحتانی استخوان بازو، که لقمه^۱ نام دارد، مفصل می‌شوند. گفتنی است که دو استخوان زندزیرین و زندزیرین در دو انتهای فوقانی و تحتانی خود نیز باهم مفصل شده‌اند. بعد از ساعد، دست قرار دارد که شامل سه قسمت است؛ مچ، کف دست و انگشتان.

استخوان‌های اندام‌های فوقانی و تحتانی

اندام‌های فوقانی و تحتانی به ترتیب به قفسه‌ی سینه و ستون مهره‌ها وصل می‌شوند. عامل اتصال هریک از اندام‌های فوقانی به قفسه‌ی سینه، یک کمریند شانه‌ای و عامل اتصال هر دو اندام تحتانی به ستون مهره‌ها یک کمریند (لگن خاصره) است.

الف — استخوان‌های اندام فوقانی: تعداد استخوان‌های هریک از اندام‌های فوقانی ۳۰ قطعه است. اولین استخوان اندام فوقانی، استخوان بازو^۲ است، که از انتهای فوقانی خود به حفره‌ی دوری استخوان کتف مفصل می‌شود. انتهای تحتانی این استخوان در مفصل آرنج قرار دارد.

بعد از استخوان بازو، استخوان‌های ساعد قرار دارند. در ناحیه‌ی ساعد دو استخوان به نام‌های زندزیرین^۳ و زندزیرین^۴



شکل ۳-۹ استخوان‌های اندام‌های فوقانی

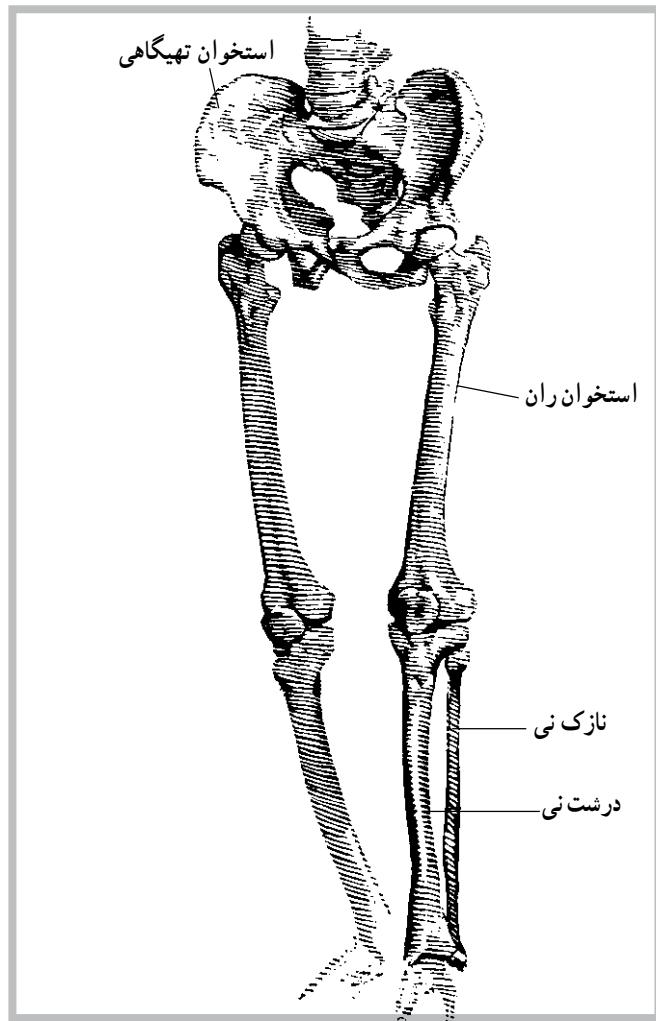
۱—Humerus

۲—Radius

۳—Ulna

۴—Trachea

۵—Capitulum



شکل ۳-۱۰ استخوان‌های اندام‌های تحتانی

بعد از استخوان‌های مج دست، استخوان‌های کف دست قرار دارند که تعداد آن‌ها پنج قطعه است. این پنج قطعه از طرف شست دست به طرف انگشت کوچک شماره‌گذاری می‌شوند. پس اولین استخوان کف دست، استخوانی است که به شست متصل است. دومین استخوان به انگشت سبابه و به همین ترتیب پنجمین استخوان به انگشت کوچک مفصل می‌شود.

بعد از استخوان‌های کف دست، استخوان‌های انگشتان قرار دارند که مجموعاً ۱۴ قطعه‌اند. تعداد این استخوان‌ها در هر انگشت سه قطعه است. به جز شست، که دارای دو قطعه است، هر قطعه از استخوان‌های انگشتان دست یک بند نام

مچ دست شامل ۸ قطعه استخوان است. این ۸ قطعه در دو ردیف چهارتایی قرار دارند. اولین ردیف شامل استخوان‌های ناوی^۱، هلالی^۲، هرمی^۳ و نخدودی^۴ است. استخوان نخدودی کوچک‌ترین استخوان مچ دست است. دومین ردیف نیز شامل استخوان‌های ذوزنقه^۵، شبه‌ذوزنقه^۶، بزرگ^۷ و چنگکی^۸ است که استخوان بزرگ، بزرگ‌ترین استخوان بین استخوان‌های مچ دست به شمار می‌رود.

دو استخوان ناوی و هلالی که اولین و دومین استخوان ردیف اول مچ دست‌اند با استخوان زند زبرین مفصل می‌شوند و اتصال دست با ساعد در اسکلت به سبب وجود همین مفاصل است.

۱— Navicular

۲— Lunate

۳— Triquetral

۴— Pisiform

۵— Trapezium

۶— Trapezoid

۷— Capitate

۸— Hamate

در امتداد آن قرار می‌گیرد. این استخوان بعد از استخوان ران طویل ترین استخوان بدن است. قوزک داخلی، یک برجستگی مربوط به انتهای تحتانی این استخوان است.

دیگر استخوان ساق پا، استخوان نازک‌تر است که در خارج درشت‌تر و قرار گرفته و بسیار نازک‌تر است. این استخوان در دو انتهای فوقانی و تحتانی با استخوان درشت‌تر مفصل می‌شود. برجستگی قوزک خارجی نیز مربوط به انتهای تحتانی نازک‌تر این استخوان است. بعد از ساق، پا قرار دارد. پا شامل سه قسمت است. مچ، کف و انگشتان.

مچ پا شامل ۷ قطعه استخوان است که در دو ردیف قرار گرفته‌اند. ردیف اول شامل ۲ قطعه استخوان به نام‌های قاب^۵ و پاشنه^۶ است. این دو قطعه استخوان‌هایی درشت‌اند و وزن بدن را تحمل می‌کنند. استخوان قاب، زیر درشت‌تر و استخوان پاشنه نیز زیر قاب قرار گرفته‌اند.

استخوان‌های ردیف دوم مچ پا استخوان‌های بسیار کوچک‌تری هستند که شامل یک قطعه استخوان ناوی^۷، یک قطعه استخوان تاسی^۸ و سه قطعه استخوان، به نام‌های میخی^۹، که از داخل به خارج به ترتیب شماره‌گذاری می‌شوند.

بعد از استخوان‌های مچ پا، استخوان‌های کف پا قرار دارند که تعداد آن‌ها ۵ قطعه است و به موازات هم قرار دارند. این استخوان‌ها از داخل به خارج شماره‌گذاری می‌شوند. پس اولین استخوان، استخوان شست پا و پنجمین استخوان، استخوان انگشت کوچک است.

بعد از استخوان‌های کف پا، استخوان‌های انگشتان پا قرار دارند و تعداد آن‌ها ۱۴ قطعه است. شماره‌گذاری استخوان‌های انگشتان پا نیز همانند استخوان‌های انگشتان دست صورت می‌گیرد (شکل ۳-۱۲).

دارد. به جهت تشخیص، اولین بند هر انگشت، استخوانی است که به استخوان‌های کف دست مفصل می‌شود. بنابراین بند انتهایی به بند سوم موسوم است.

همان‌طور که ذکر شد اسکلت اندام‌های فوقانی هریک توسط یک کمریند شانه به قفسه‌ی سینه متصل می‌شود. کمریند شانه شامل دو استخوان کتف و ترقوه است. کتف در بخش خلفی و استخوان ترقوه در بخش قدامی قفسه‌ی سینه قرار دارد. ترقوه در جلوی قفسه‌ی سینه بین استخوان جناغ سینه و کف قرار می‌گیرد. در حقیقت انتهای خارجی ترقوه با کتف مفصل می‌شود که این مفصل تنها مفصل موجود بین کتف و اسکلت است. می‌توان گفت، کتف به کمک عضلات پیرامون خود در محل خود نگهداری می‌شود.

استخوان بازو نیز در حفره‌ی دوری استخوان کتف قرار می‌گیرد و بین آن‌ها مفصل شانه ایجاد می‌شود. این دو استخوان هنگام انجام حرکات مختلف همکاری زیادی باهم دارند.

ب — استخوان‌های اندام تحتانی: تعداد استخوان‌های هریک از اندام‌های تحتانی نیز، همانند اندام فوقانی، ۳۰ قطعه است. اولین استخوان اندام تحتانی، استخوان ران^{۱۰} است که در انتهای فوقانی خود در لگن خاصره قرار می‌گیرد و مفصل ران را به وجود می‌آورد. انتهای تحتانی این استخوان با استخوان درشت‌تر مفصل زانو را تشکیل می‌دهد. شایان ذکر است که استخوان ران طویل ترین و قوی‌ترین استخوان بدن است. در قسمت جلوی انتهای تحتانی استخوان ران کشک^{۱۱} قرار دارد.

بعد از ران ناحیه‌ی ساق پا قرار دارد که دارای دو استخوان به نام‌های درشت‌تر^{۱۲} و نازک‌تر^{۱۳} است.

استخوان درشت‌تر در انتهای تحتانی استخوان ران و

۱—Femur

۲—Patella

۳—Tibia

۴—Fibula

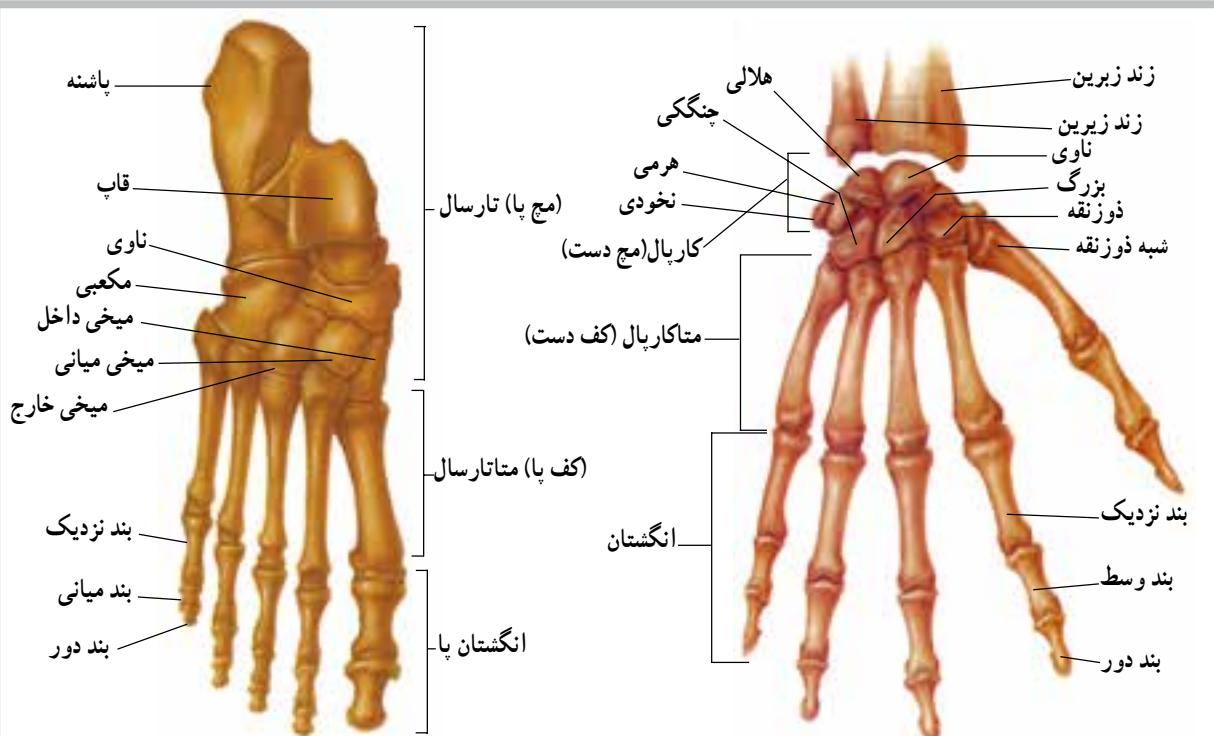
۵—Talus

۶—Calcaneus

۷—Navicular

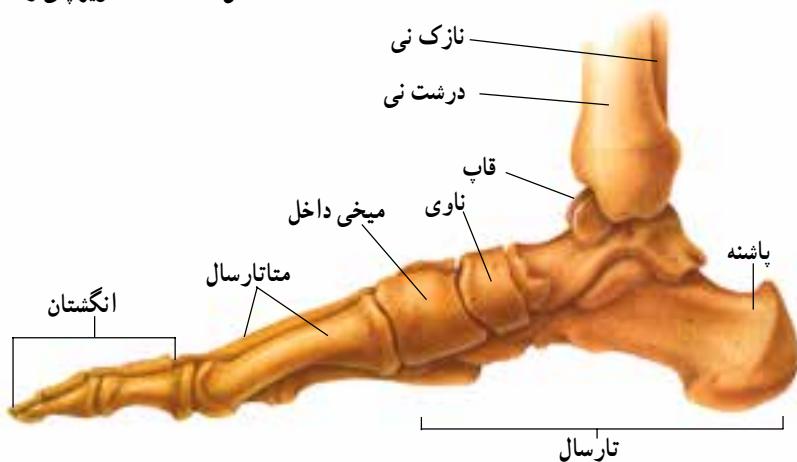
۸—Cuboid

۹—Cuneiform



شکل ۱۲-۳- تصویر پای راست

شکل ۱۱-۳ استخوان‌های مچ دست، کف دست و انگشتان



شکل ۱۳-۳ عکس یای راست از کنار داخل

خود آزمایی

- ۱- اسکلت را تعریف کنید.
 - ۲- انواع استخوان را نام ببرید.
 - ۳- در مورد ستون مهره‌ها چه می‌دانید؟
 - ۴- در مورد قفسه‌ی سینه چه می‌دانید؟
 - ۵- کمربند شانه چیست؟
 - ۶- تعداد استخوان‌های اندام فوقانی چند قطعه است؟
 - ۷- کوچک‌ترین استخوان مج دست کدام است؟
 - ۸- بزرگ‌ترین استخوان مچ پا کدام است؟

فصل چهارم

عضلات

هدف‌های رفتاری: دانش‌آموز در پایان این فصل باید بتواند:

- ۱- عضله را تعریف کند؛
- ۲- ساختمان عضله را توضیح دهد؛
- ۳- انواع عضلات را نام ببرد؛
- ۴- انواع تارهای عضلانی را نام ببرد؛
- ۵- عضلات تن، اندام‌های فوقانی و تحتانی را معرفی نماید؛
- ۶- موقعیت عضلات را تشخیص دهد.

عضلات^۱

در روند انقباض، با تحریکات عصبی صورت می‌گیرد و بعداً مورد بحث قرار خواهد گرفت. این بخش قابل انقباض، شکم عضله نام دارد. شکم عضله به کمک تاندون‌ها به استخوان‌ها وصل شده است و بدین ترتیب نیروی حاصل شده از انقباض آن به استخوان‌ها منتقل می‌شود.

واحد ساختمانی شکم عضله که قابلیت انقباض دارد، تار^۲ عضلانی است که با توجه به شکل آن تار نامیده می‌شود. غشای تار عضلانی سارکولیما^۳ نام دارد. سیتوپلاسم تار عضلانی نیز موسوم به سارکوپلاسم^۴ است. هسته‌ی سلول عضلانی نیز در کنار آن قرار دارد. داخل سلول عضلانی علاوه بر سارکوپلاسم، رشته‌های ظریفتری به نام تارچه وجود دارد. در این تارچه‌ها رشته‌های بسیار ظریفتر دیگری نیز به نام اکتین^۵ و میوزین^۶، که از جنس پروتئین‌اند، دیده می‌شود. در اثر حرکت همین رشته‌های نازک و ظریف است که انقباض عضله اتفاق می‌افتد و درنتیجه حرکت رخ می‌دهد (شکل ۱-۴).

عضلات اندام‌های انقباضی هستند که موجب حرکات مختلف در بدن می‌شوند. عضلات را می‌توانیم به سه دسته‌ی کلی تقسیم کنیم. دسته‌ی اول عضلات صاف‌اند که عضلات موجود در دیواره‌ی عروق و دستگاه گوارش‌اند و عضلات دستگاه ادراری و مجاری تنفس را نیز شامل می‌شوند. دوم عضله‌ی قلب است که ساختمان قلب را می‌سازد و دسته‌ی سوم نیز عضلات اسکلتی‌اند که روی استخوان‌ها کشیده شده‌اند و عامل حرکت و جابه‌جایی در اسکلت می‌شوند. عضلات صاف و نیز عضله‌ی قلب از نوع غیرارادی و عضلات اسکلتی، که بیشترین توده را در بدن به خود اختصاص می‌دهند، از نوع ارادی‌اند.

ساختمان عضله

هر عضله یک بخش قابل انقباض دارد که موجب کوتاهشدن عضله، به نگام لزوم، می‌شود. کوتاهشدن عضلات،

۱— Muscles

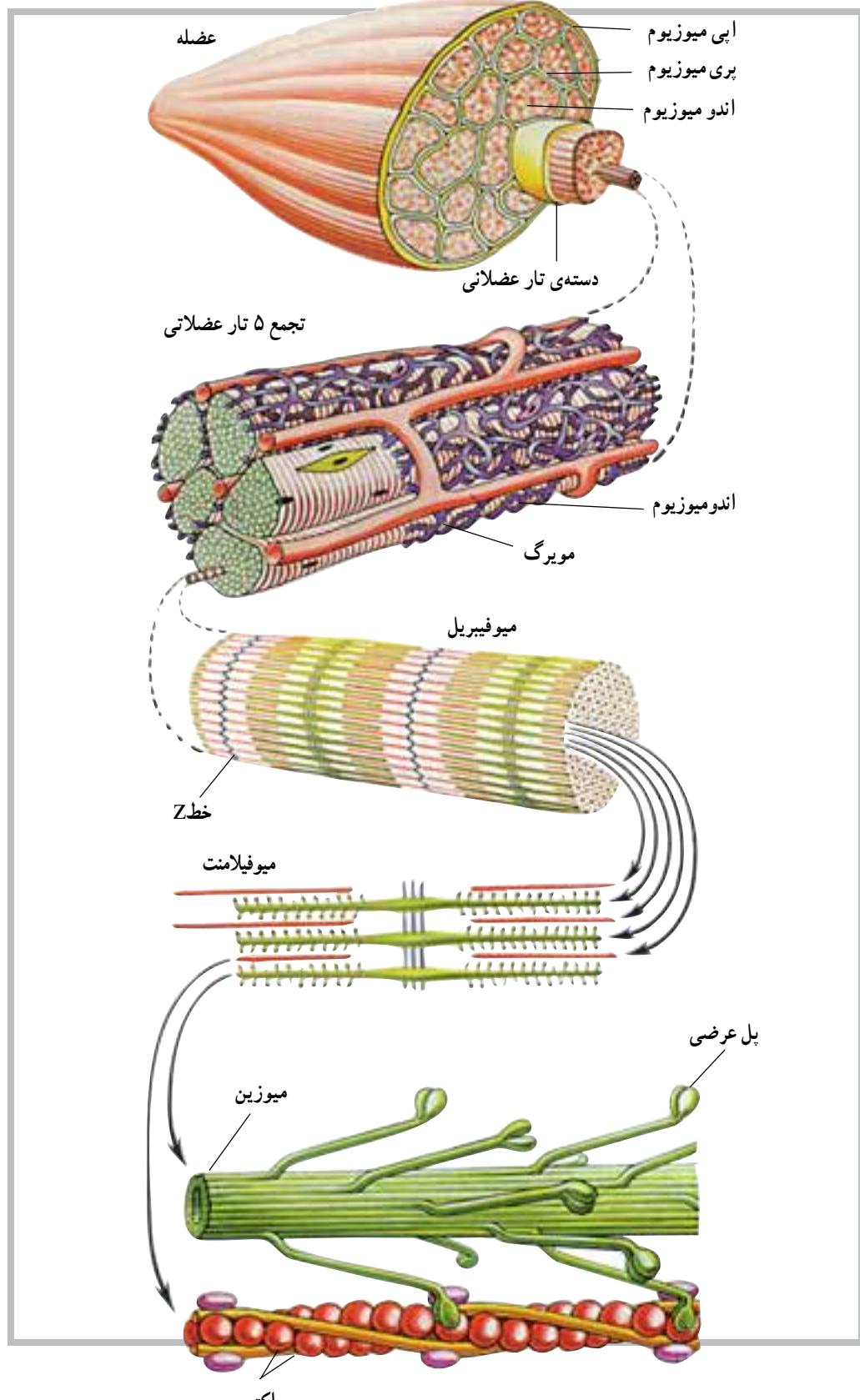
۲— Fiber

۳— Sarcolemma

۴— Sarcoplasm

۵— Actin

۶— Myosin



شکل ۱-۴ ساختمان میکروسکوپی عضله

بررسی عضلات اسکلتی

چشم‌ها، کرهٔ چشم‌ها، رجلی^۱ خارجی و داخلی، شیپوری و گونه‌ای، از عضلات این ناحیه از بدن هستند.

عضلات ماضفه و گیجگاهی نیز دو عضلهٔ مؤثر روی فک پایین‌اند.

عضلهٔ گیجگاهی^۲: عضله‌ای است بادینی شکل که از روی سطح جانی جمجمه شروع شده و به بالای فک پایین می‌چسبد.

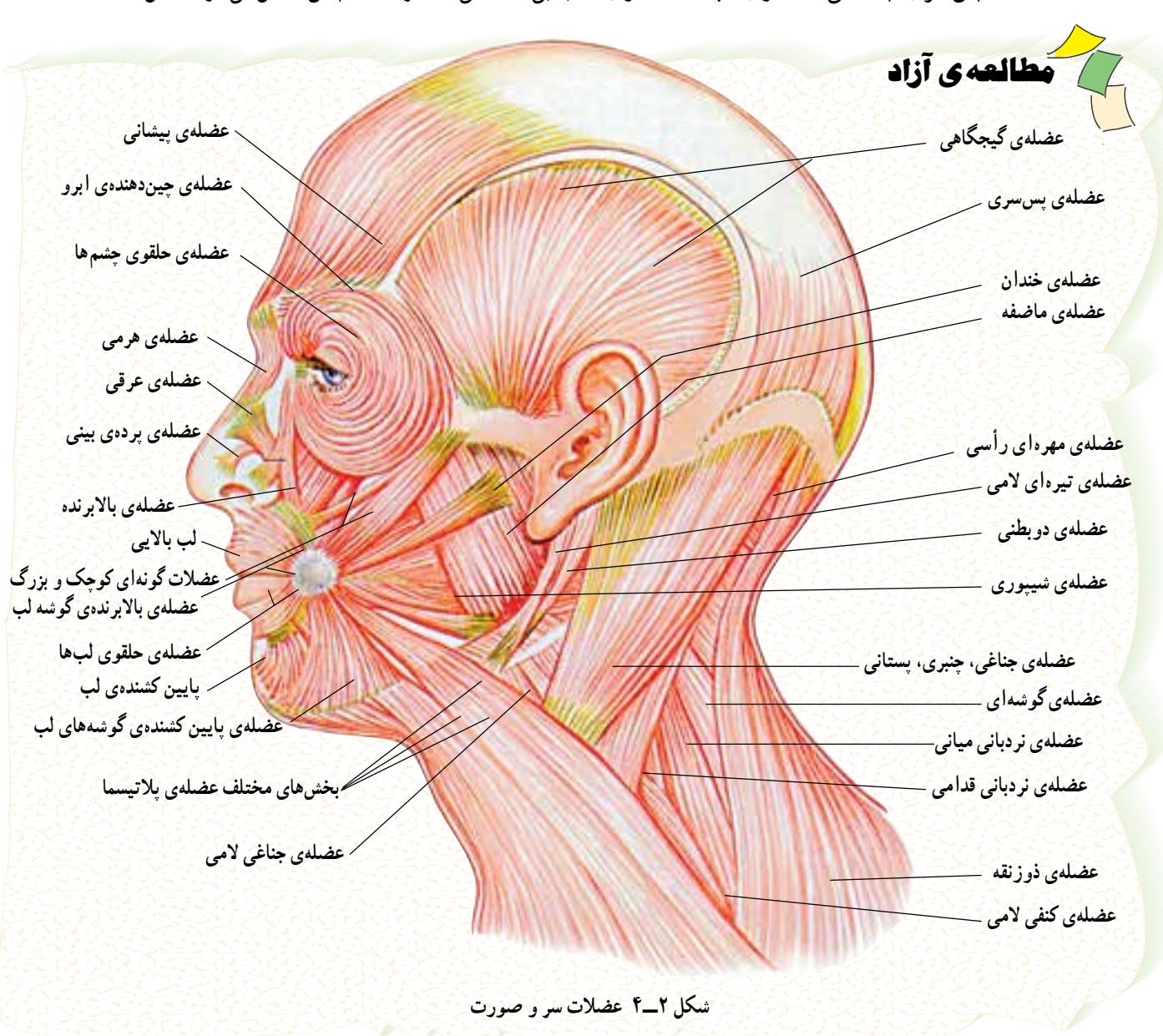
عضلهٔ ماضفه^۳: این عضله از «گونه» شروع می‌شود و به بخش جانی - تحتانی استخوان فک پایین متصل می‌شود (شکل ۴-۲).

در این قسمت با نام اغلب عضلات بخش‌های مختلف بدن، به ویژه عضلاتی که اطلاع از ساختمان و محل آن‌ها برای ما اهمیت بیشتری دارد، آشنا خواهید شد.

عضلات سر و صورت: عضلات سر و صورت، با توجه به این که استخوان‌های این ناحیه (به استثنای یک استخوان فک پایین) ثابت‌اند اغلب سطحی هستند؛ به همین سبب در حالات مختلف هیجانی، هم‌چون گریه و خنده، باعث تغییر ظاهری چهره می‌شوند.

عضلات پس‌سری، پیشانی، حلقوی لب‌ها، حلقوی

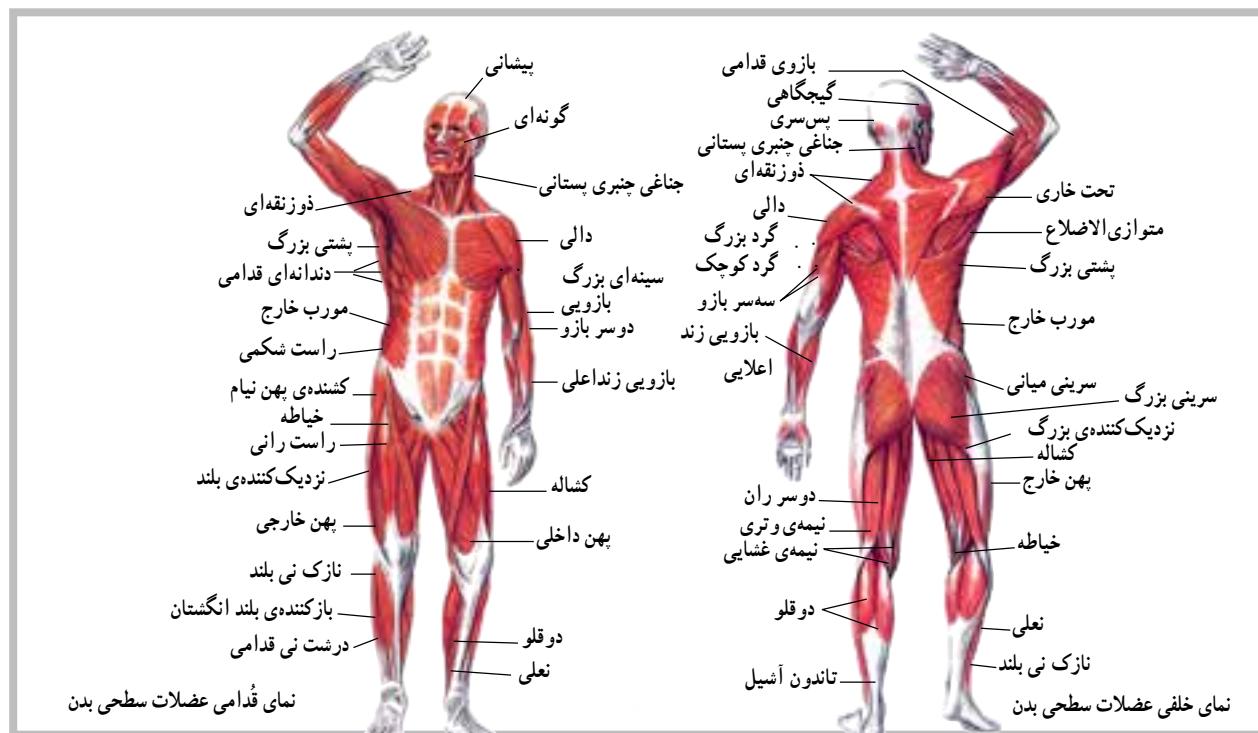
مطالعهٔ آزاد



شکل ۴-۲ عضلات سر و صورت

است. این عضلات از یک طرف استخوان لامی را به فک پایین و از طرف دیگر به تن مربوط می‌کنند. بالاخره عضلات لایه‌ی عمقی گردن شامل عضلاتی است که از روی ستون فقرات روی دندنه‌ها کشیده می‌شوند (عضلات نزدبانی^۱) و یا عضلاتی که روی ستون فقرات، در همین ناحیه قرار دارند (عضلات رأسی^۲ و طویل گردی^۳، شکل ۴-۳).

عضلات ناحیه‌ی گردن: برای مطالعه‌ی عضلات گردن، لازم است آن‌ها را به چند گروه تقسیم کیم؛ سطحی، میانی و عمقی. عضلات سطحی، بلافاصله زیر پوست قرار دارند (عضله‌ی جناغی چنبری پستانی^۱، عضله‌ی پشتی گردن)، عضلات میانی زیر عضلات سطحی قرار گرفته و عامل اصلی نگهداری استخوان لامی در جای خود



شکل ۴-۳

بازو می‌چسبد.

عضله‌ی متوازی‌الاصلاع^۱: این عضله از روی ستون فقرات روی استخوان کتف کشیده می‌شود و به آن می‌چسبد.

عضله‌ی پشتی دراز^۲: عضله‌ی پشتی دراز شامل دو عضله است که در دو طرف ستون فقرات قرار دارند؛ یعنی از استخوان پس‌سری تا استخوان خاجی کشیده شده‌اند. هریک از این دو عضله از بخش‌های مختلف تشکیل می‌شوند. نام دیگر عضله‌ی پشتی دراز، راست‌کشیده^۱ ستون فقرات است که نشان‌دهنده اصلی ترین عملی است که این عضله انجام می‌دهد.

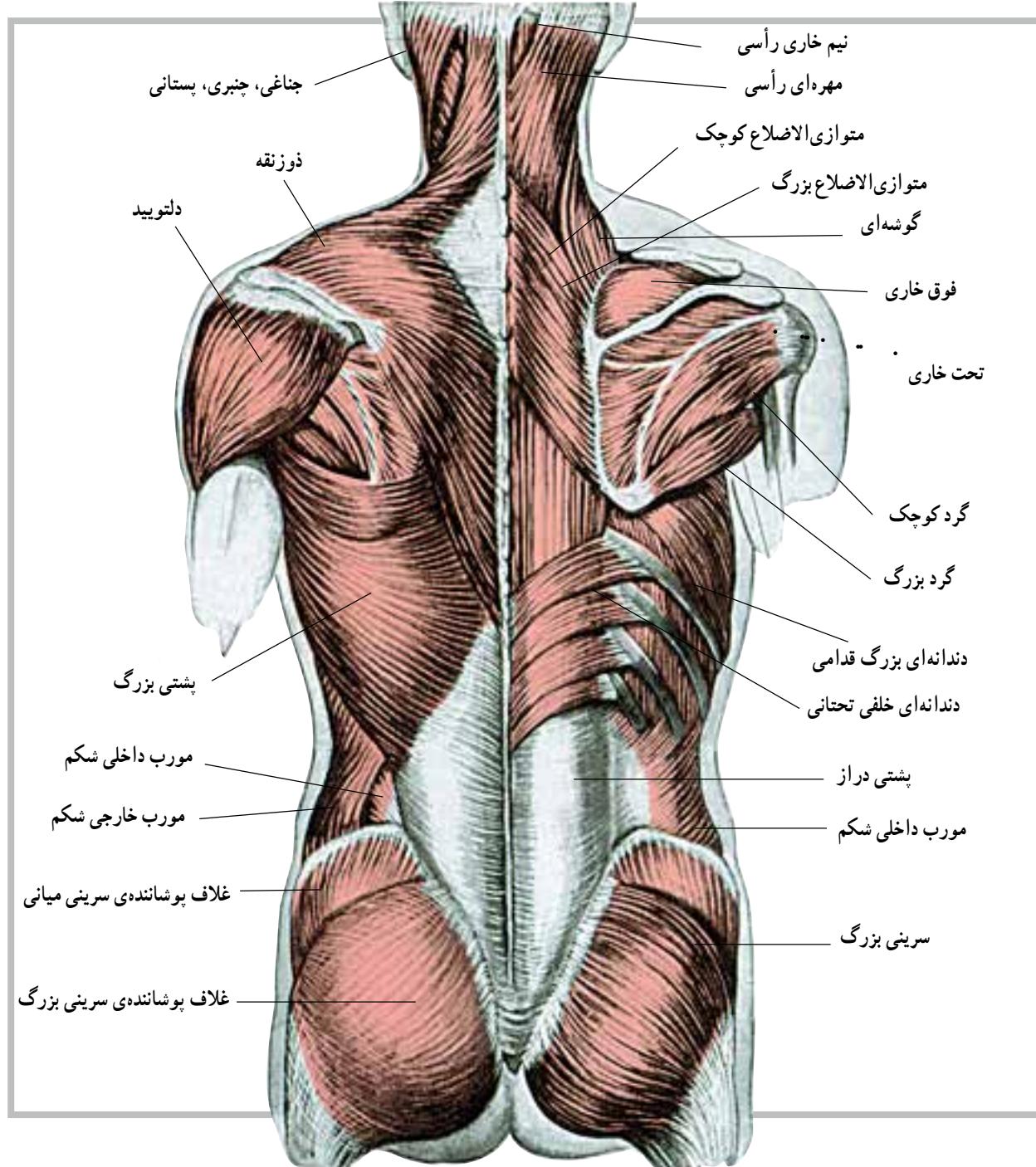
عضله‌ی مربع کمری^۱: این عضله، همان‌طور که از نامش پیداست، در ناحیه‌ی کمر قرار دارد. عضله‌ی مربع کمری روی ستون فقرات، لگن خاصره و دندنه‌ی دوازدهم می‌چسبد (شکل ۴-۴).

عضلات این ناحیه از بدن شامل عضلات پشت، عضلات ناحیه‌ی سینه و عضلات ناحیه‌ی شکم است. در زیر به بررسی بعضی از این عضلات می‌پردازیم.

عضلات پشت

عضله‌ی ذوزنقه^۲: این عضله در پشت قرار دارد و سطح وسیعی را می‌پوشاند، به‌طوری که از استخوان پس‌سری به پایین کشیده می‌شود و روی مهره‌های هفتم گردن و نیز اول تا دوازدهم پشتی می‌چسبد.

عضله‌ی پشتی بزرگ^۳: عضله‌ی پشتی بزرگ نیز سطح وسیعی از پشت را می‌پوشاند؛ این عضله از ناحیه‌ی پشت و کمر شروع می‌شود. از فضای زیر بغل می‌گذرد و روی استخوان



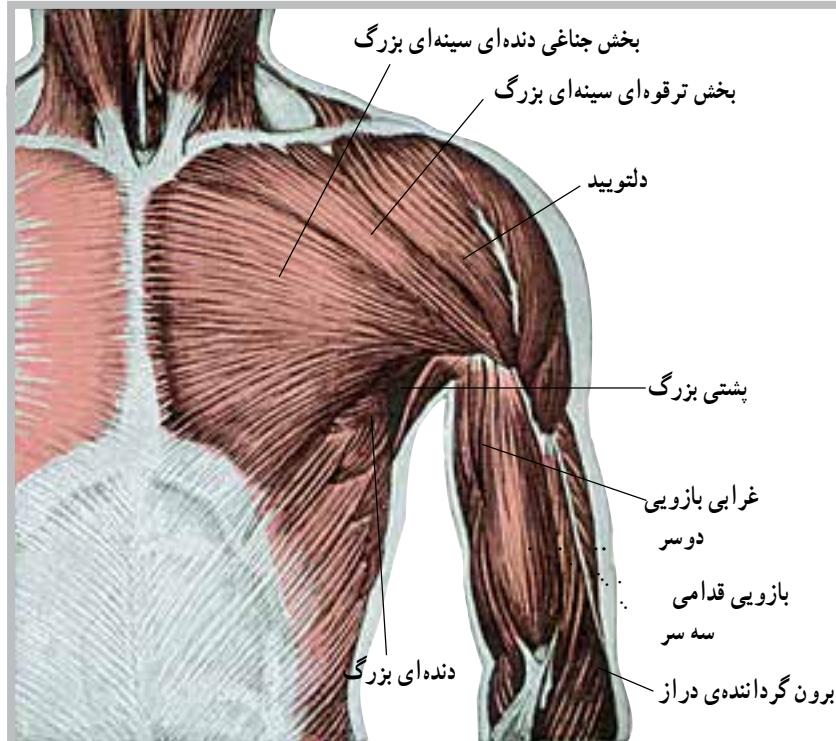
شکل ۴-۴ عضلات پشت: عضلات سطحی در سمت چپ و عضلات عمیق در سمت راست

عضله‌ی دندانه‌ای بزرگ^۱: این عضله از دندنه‌ها شروع

عضلات سطح قدامی تنہ

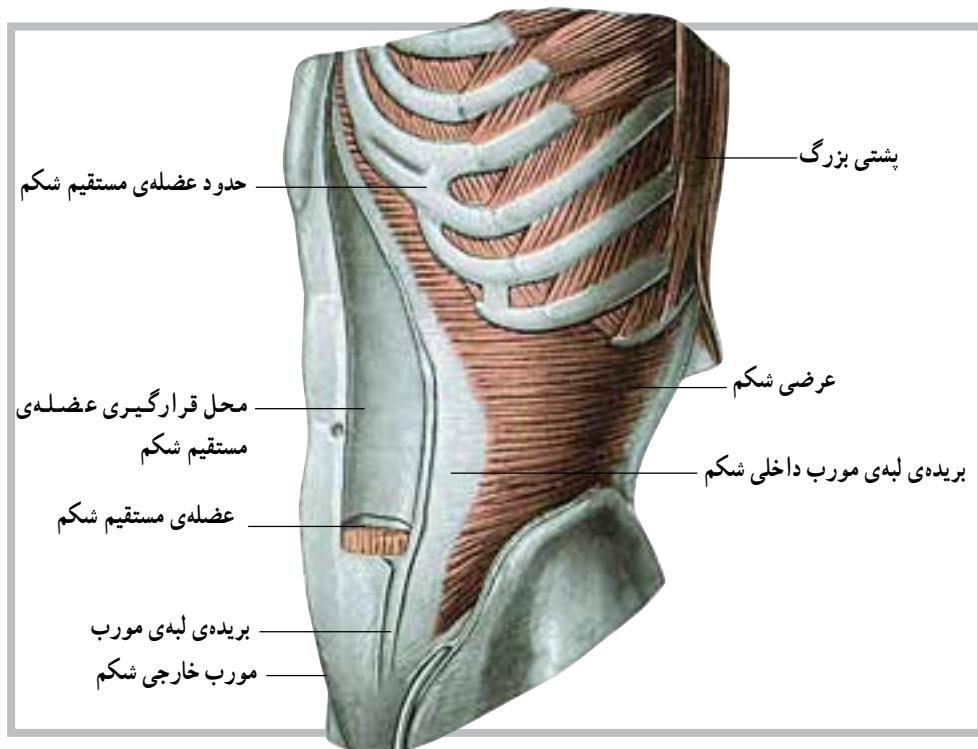
عضله‌ی سینه‌ای بزرگ^۱: این عضله در ناحیه‌ی سینه قرار

دارد و از روی ترقوه و جناغ سینه شروع و به استخوان بازو متصل می‌شود.



شکل ۵-۴ عضلات سینه و بخش جلوی بازو

عضلات ناحیه شکم: در این ناحیه از بدن عضلاتی قرار گرفته‌اند. عضلات این ناحیه، شامل مورب داخلی^۱، مورب خارجی^۲، عرضی شکم^۳ و راست‌شکم^۴ است (شکل ۶-۴). قرار دارند که تارهای آن‌ها به صورت عمودی، افقی و یا مایل



شکل ۶-۴ عضلات ناحیه شکم

از روی استخوان بازو شروع می‌شود و به روی استخوان زندزیرین می‌چسبد.

عضله‌ی سه‌سر بازو^۱: عضله‌ی سه‌سر بازو در پشت استخوان بازو واقع شده و عضله‌ای سطحی و قابل لمس است. این عضله در انتهای فوکانی دارای سه محل چسبندگی روی کتف و بازو است. در انتهای تحتانی خود به استخوان زندزیرین متصل می‌شود.

عضله‌ی بازویی زندزیرین^۵: این عضله از انتهای تحتانی سطح خارجی استخوان بازو شروع و به انتهای تحتانی زندزیرین متصل می‌شود. در حقیقت محل این عضله سطح جانبی ساعد است.

عضله‌ی درون گردااننده‌ی مدور^۲: این عضله از انتهای تحتانی داخلی بازو شروع و به طور مایل به طرف پایین کشیده می‌شود و روی استخوان زندزیرین می‌چسبد (شکل ۴-۷).

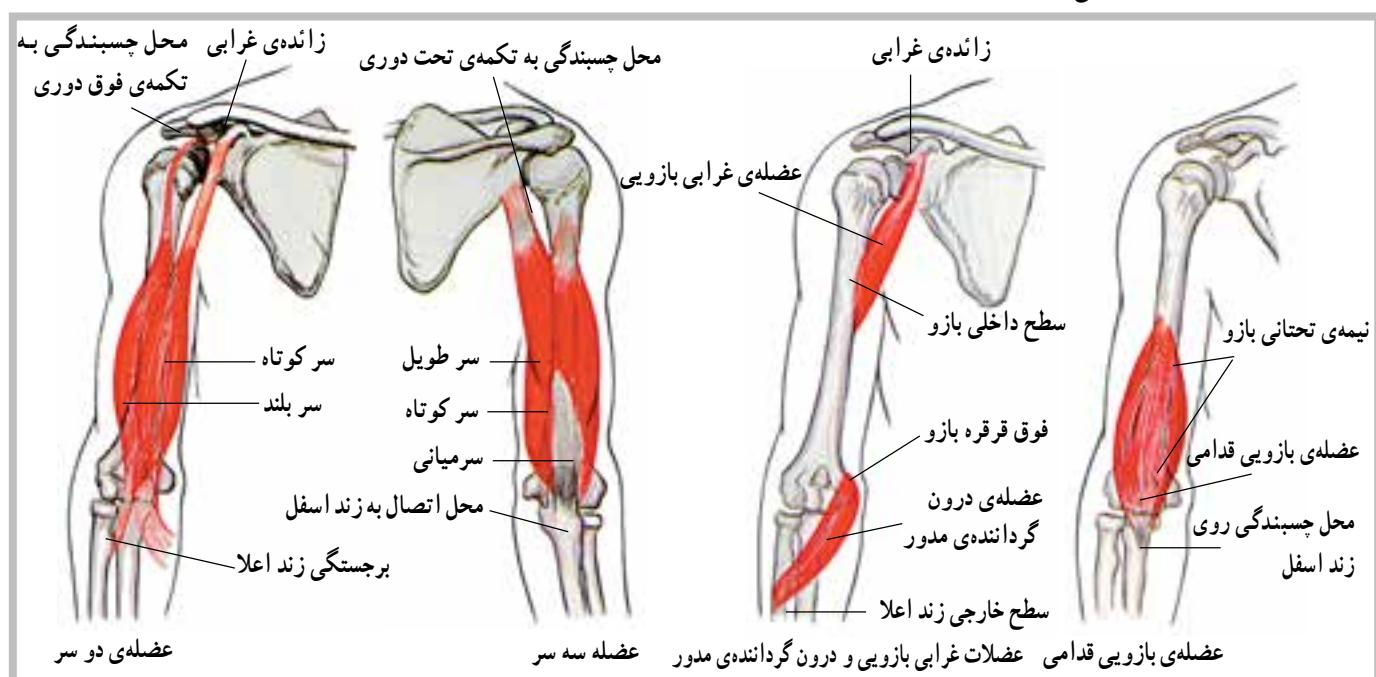
عضلات اندام فوقانی: عضلات اندام فوقانی شامل

عضلات ناحیه‌ی شانه، ناحیه‌ی بازو، ناحیه‌ی ساعد و ناحیه‌ی دست است. در این قسمت با بعضی از این عضلات آشنا می‌شوید.

عضله‌ی دلتوييد^۳: این عضله در ناحیه‌ی شانه قرار دارد و از روی مفصل شانه به روی بازو کشیده می‌شود. عضله‌ی دلتوييد از سه بخش تشکيل شده است، قدامی، میانی و خلفی.

عضله‌ی دوسر بازو^۲: عضله‌ی دوسر بازو در جلوی استخوان بازو واقع شده و عضله‌ای سطحی است. این عضله از روی استخوان کتف شروع می‌شود، از روی بازو می‌گذرد و به استخوان زندزیرین متصل می‌شود. گفتنی است که این عضله با دو تاندون ثابت به استخوان کتف متصل است.

عضله‌ی بازویی قدامی^۳: عضله‌ی بازویی قدامی زیر عضله‌ی دوسر بازو واقع شده و با آن همکاری دارد. این عضله



شکل ۴-۷ عضلات سه‌سر، دو‌سر، بازویی قدامی و درون گردااننده‌ی مدور

بازویی زندزیرین (بدون گردااننده‌ی دراز) قرار گرفته است. محل چسبندگی آن روی استخوان بازو در انتهای تحتانی است. این عضله روی استخوان زندزیرین می‌چسبد. سپس تارهای آن به استخوان زندزیرین می‌پیوندد.

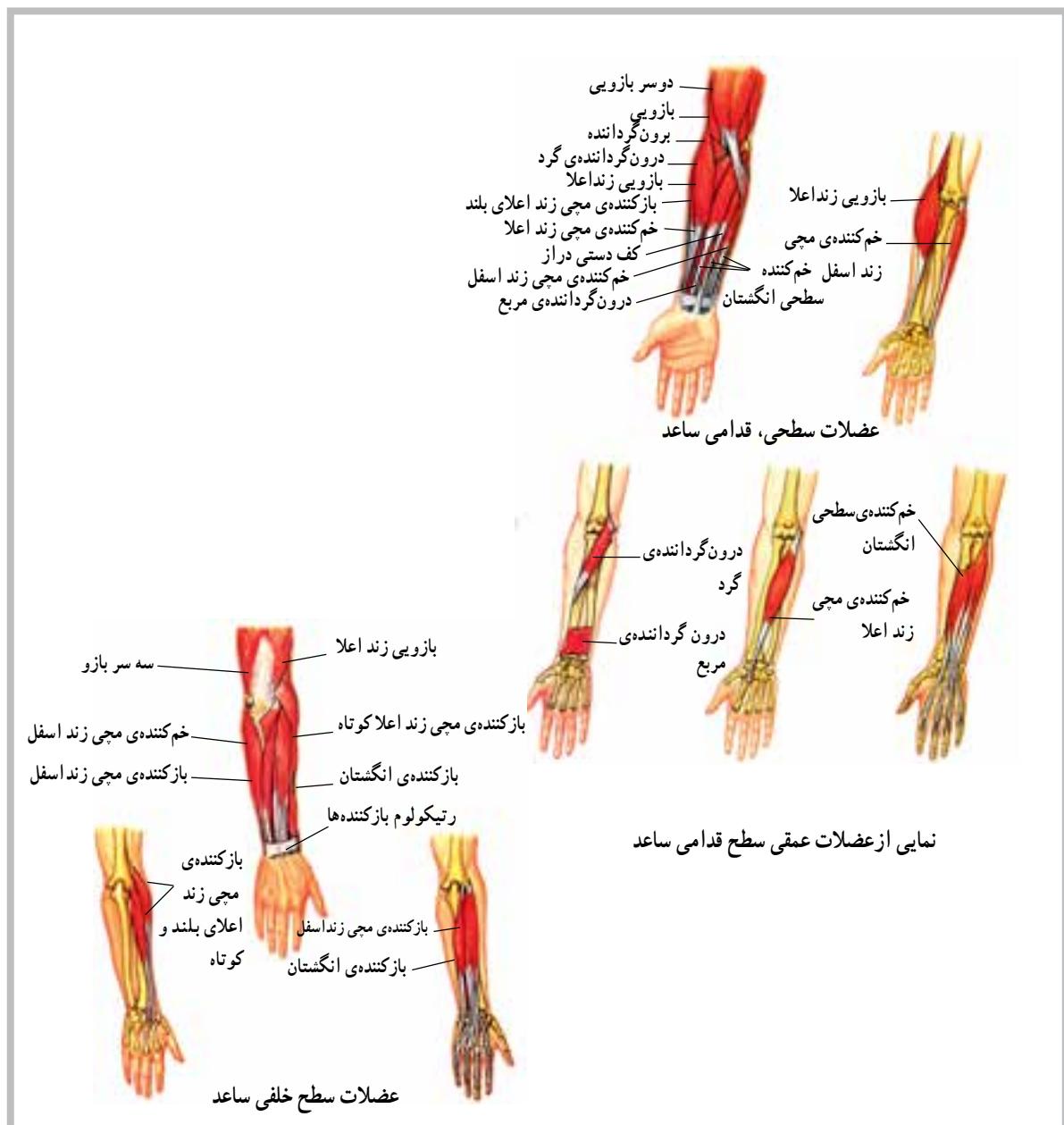
عضلات فوق، همه برای ایجاد حرکات مختلف در مفاصل

عضله‌ی درون گردااننده‌ی مربع^۷: این عضله در انتهای تحتانی ساعد قرار گرفته است. تارهای این عضله به صورت مایل است و از روی استخوان زندزیرین به روی استخوان زندزیرین کشیده می‌شود.

عضله‌ی برون گردااننده‌ی کوتاه^۸: این عضله زیر عضله‌ی

حرکات مچ دست و انگشتان مؤثرند. هفت عضله‌ی دیگر نیز از روی استخوان‌های ساعده شروع می‌شوند، به انگشتان می‌چسبند و عامل ایجاد حرکت آن‌ها می‌شوند. ده عضله‌ی نیز در ناحیه‌ی دست قرار دارند که عامل حرکت در این ناحیه‌اند (شکل ۴-۸).

شانه، آرنج و ساعد به کار گرفته می‌شوند. علاوه بر این عضلات، در اندام فوقانی تعداد بیست و پنج عضله وجود دارد که حرکات مچ دست، کف دست و انگشتان دست را تأمین می‌کنند. هشت عضله از این عضلات از روی انتهای تحتانی استخوان بازو شروع می‌شوند. هشت عضله‌ی فوق روی



شكل ٨ – عضلات ساعد

بافت چربی روی آن کفل^۱ را به وجود می‌آورند.

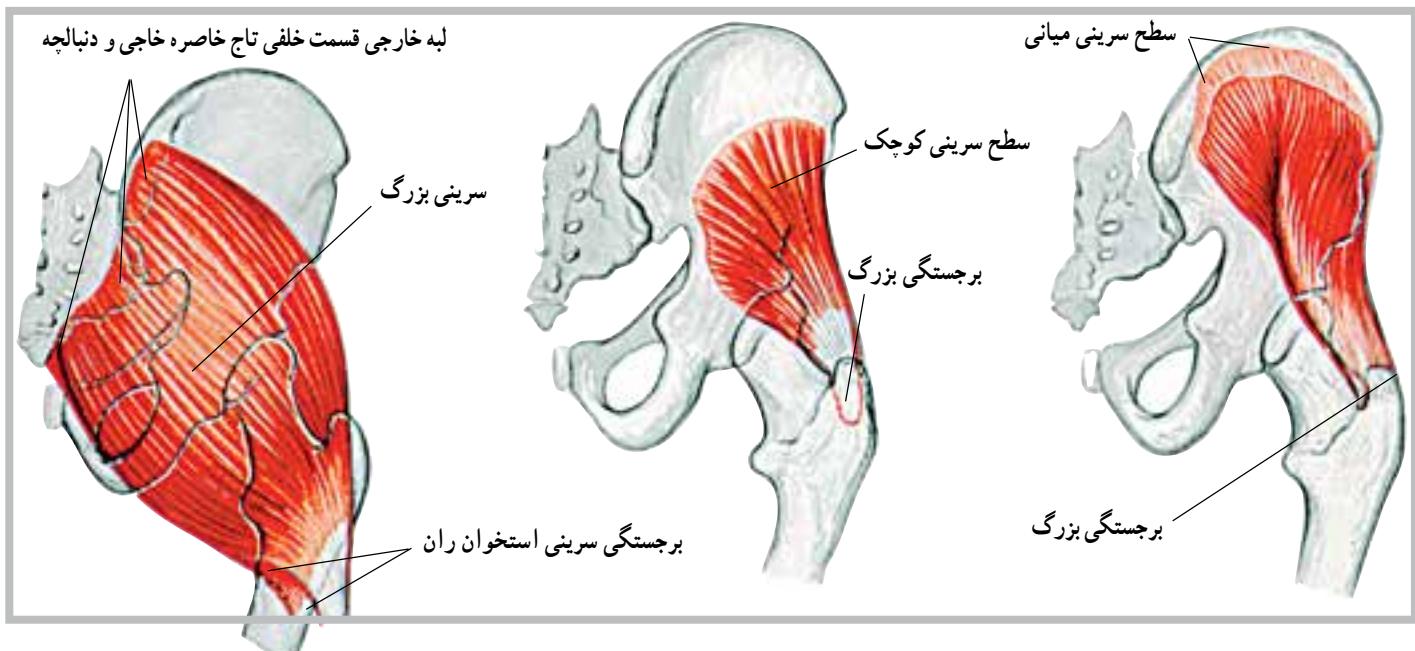
عضله‌ی سرینی میانی^۲: این عضله از روی سطح خارجی استخوان بی‌نام شروع می‌شود و روی بخش فوقانی استخوان ران می‌چسبد.

عضله‌ی سرینی کوچک^۳: این عضله‌ی زیر عضله‌ی سرینی میانی قرار دارد. عضله‌ی سرینی کوچک نیز از روی سطح خارجی استخوان بی‌نام شروع و به بخش فوقانی استخوان ران متصل می‌شود؛ مانند عضله‌ی سرینی میانی (شکل ۴-۹).

عضلات اندام تحتانی: عضلات اندام تحتانی شامل

عضلات ناحیه‌ی لگن خاصره، ران، ساق پا و عضلات پا می‌باشد. که در این قسمت به بررسی بعضی از این عضلات می‌پردازیم.

عضله‌ی سرینی بزرگ^۱: این عضله یکی از عضلات حجمی ناحیه‌ی لگن خاصره است که در پشت لگن خاصره قرار می‌گیرد و از روی استخوان‌های بی‌نام، حاجی و دنبالجه شروع و تا ران کشیده می‌شود. عضله‌ی سرینی بزرگ و توده‌ی



شکل ۴-۹ - عضلات سرینی

عضله‌ی پهن داخلی نیز داخلی تر از عضله‌ی پهن میانی است و بخشی از سطح داخلی ران را نیز می‌پوشاند. این سه بخش از عضله‌ی چهارسر دقیقاً سطح جلوی ران و تاحدودی نیز سطوح داخلی و خارجی ران را می‌پوشاند.

عضله‌ی راست رانی آخرین بخش از عضله‌ی چهارسر است که روی سه عضله‌ی فوق قرار می‌گیرد. این عضله طویل‌تر از سه عضله‌ی دیگر است و از روی لگن خاصره شروع می‌شود. همان‌طور که ذکر شد این چهار عضله با یک تاندون روی کشک ک متصل می‌شوند (شکل ۴-۱۰).

عضله‌ی چهارسر ران^۵: عضله‌ای است بزرگ که سطح جلویی و جانبی استخوان ران را می‌پوشاند و از چهار عضله‌ی مشخص و بزرگ تشکیل شده است که با یک تاندون بسیار قوی روی کشک زانو و درنهایت روی انتهای فوقانی استخوان درشت‌نی می‌چسبد. این عضلات عبارت‌اند از: پهن جانبی^۶، پهن میانی^۷، پهن داخلی^۸ و راست رانی^۹.

عضله‌ی پهن جانبی، عضله‌ای است حجمی و قوی که سطح جانبی استخوان ران را می‌پوشاند. عضله‌ی پهن میانی نیز به ران متصل شده و در داخل عضله‌ی پهن جانبی قرار می‌گیرد.

۱—Gluteus maximus

۲—Buttock

۳—Gluteus medius

۴—Gluteus minimus

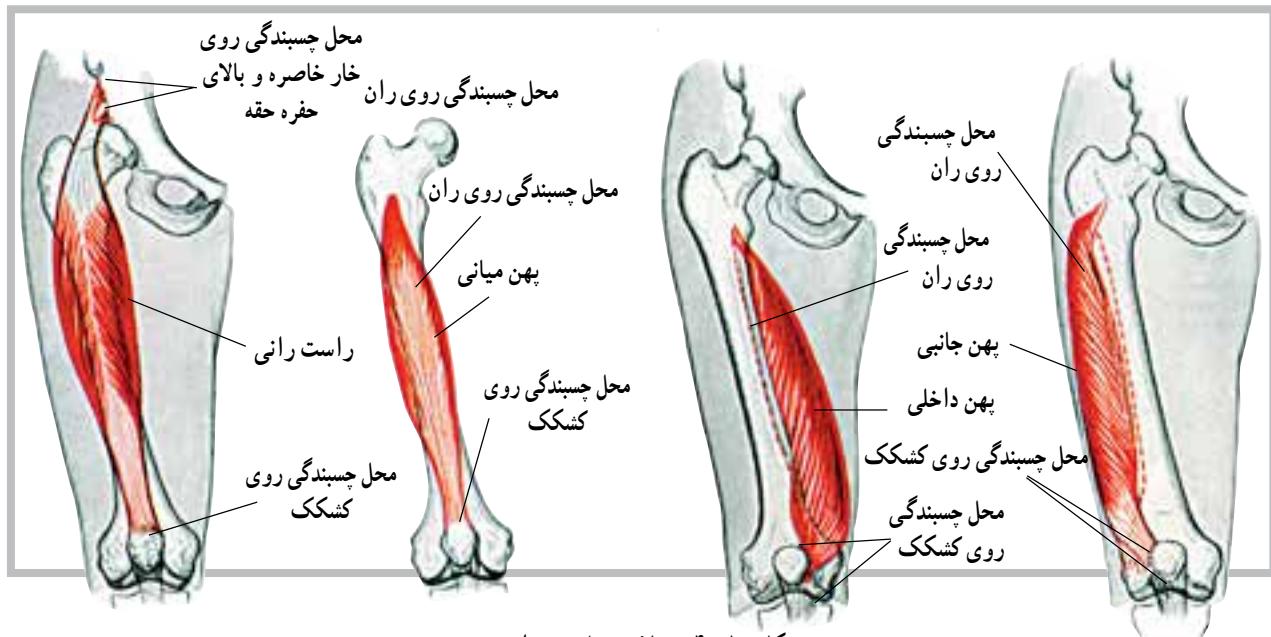
۵—Quadriceps femoris

۶—Vastus Lateralis

۷—Vastus intermedius

۸—Vastus medialis

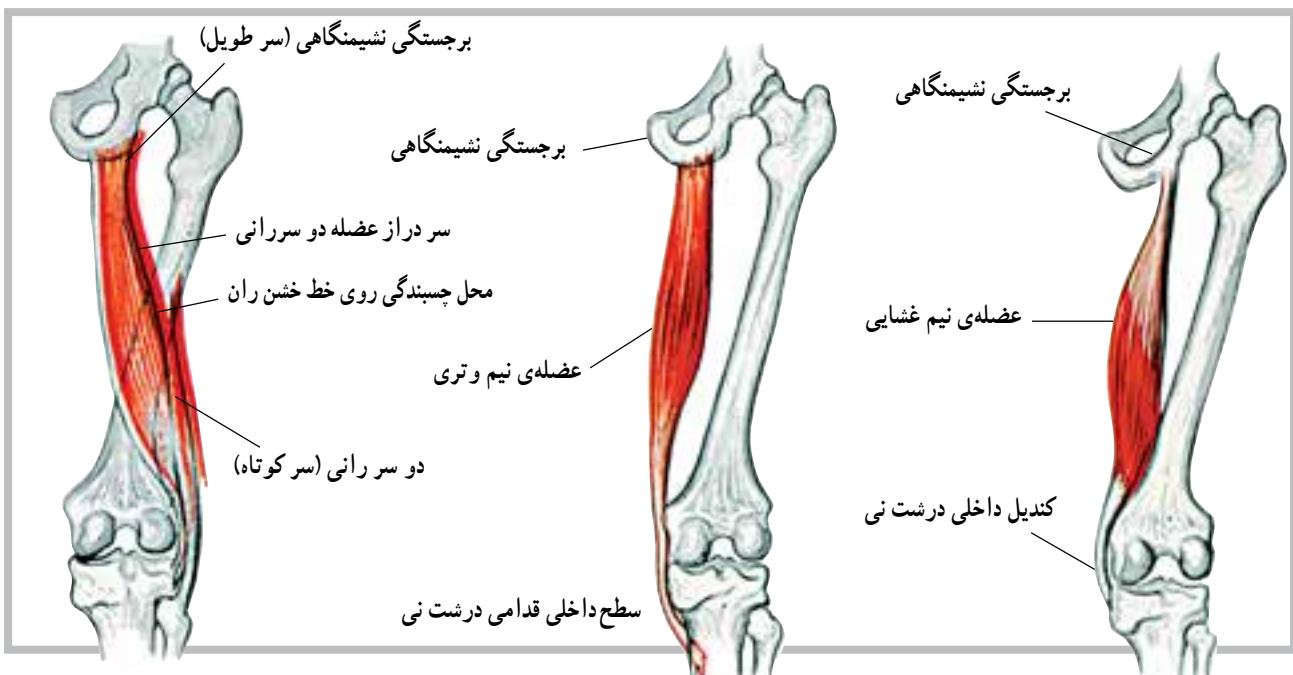
۹—Rectus femoris



شکل ۱۰-۴ عضلات چهار سر ران

یکی از این عضلات دو سر ران^۱ نام دارد که در خارج ران قرار می‌گیرد. این عضله دارای دو چسبندگی روی استخوان ران است و به همین دلیل دوسر خوانده می‌شوند. دو عضله‌ی دیگر که در طرف داخل قرار گرفته نیم غشایی^۲ و نیم وتری^۳ نام دارند، این دو عضله به موازات هم قرار دارند (شکل ۱۱-۴).

عضلات همسترینگ^۱: در پشت استخوان ران نیز عضلاتی قرار دارند. تعداد این عضلات سه تاست و مجموعاً به عضلات همسترینگ موسوم می‌باشد. این سه عضله از بخش نشیمنگاهی استخوان بی‌نام شروع شده و هر سه عضله به طرف پایین کشیده می‌شوند و روی استخوان درشت‌نی می‌چسبند.



شکل ۱۱-۴ عضلات همسترینگ (خلفی ران)

چسبندگی عضله، وسط استخوان ران است.

عضله نزدیک کننده کوتاه: این عضله نیز از لگن خاصره روی ران کشیده می‌شود و به آن می‌چسبد. محل چسبندگی آن روی استخوان ران بالاتر از عضله تزدیک کننده بزرگ است و بهمین علت کوتاه‌تر از عضله طویل است.

عضله شانه‌ای: این عضله نیز از لگن خاصره، روی ران می‌چسبد. محل چسبندگی آن انتهای فوقانی استخوان ران است. بنابراین، کوتاه‌ترین عضله تزدیک کننده به‌شمار می‌رود.

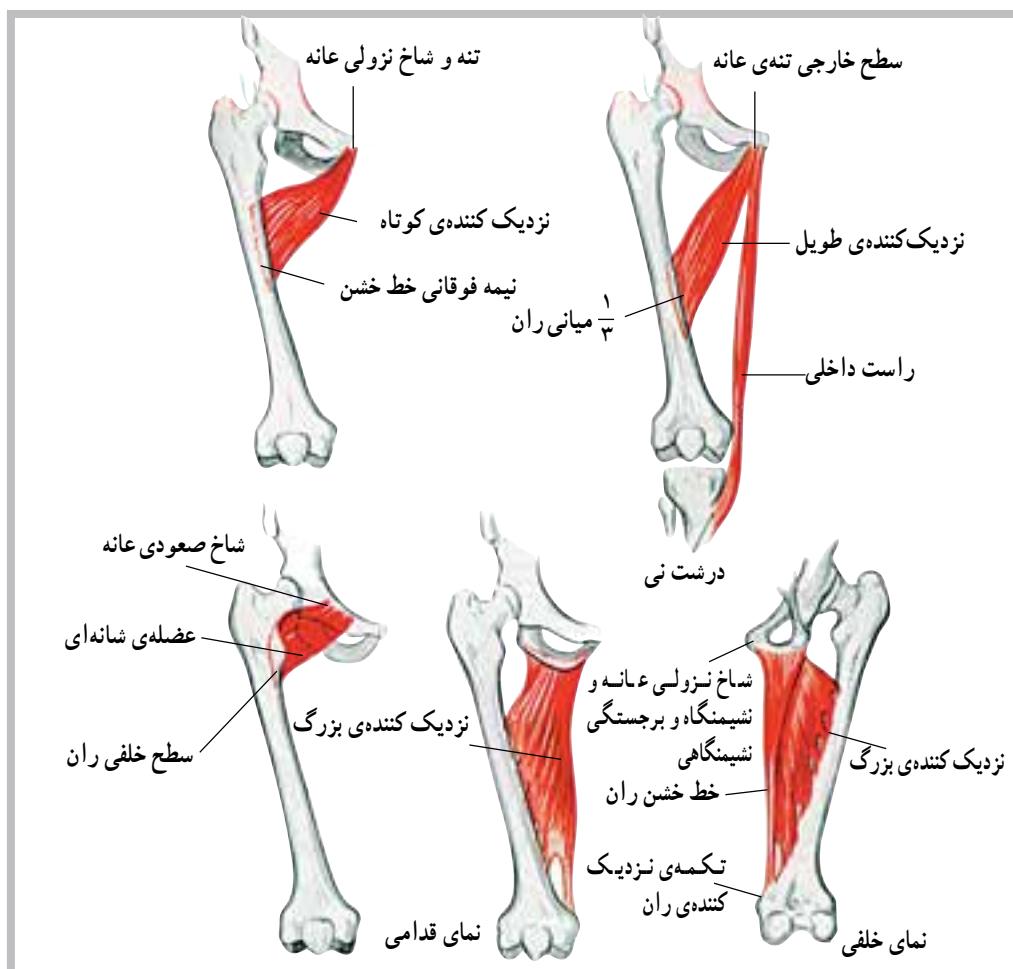
عضله راست داخلی: این عضله طویل‌ترین عضله تزدیک کننده ران به خط میانی بدن است. محل چسبندگی آن روی لگن خاصره است و در انتهای تحتانی نیز روی درشت‌رنی می‌چسبد (شکل ۴-۱۲).

عضلات نزدیک کننده (داخلی ران): در بخش داخلی

ران عضلاتی قرار دارند که در تزدیک کردن ران به خط میانی بدن نقش دارند و به همین علت به عضلات نزدیک کننده موسوم‌اند. این عضلات عبارت‌انداز: عضله تزدیک کننده بزرگ^۱، عضله تزدیک کننده طویل^۲، عضله تزدیک کننده کوتاه^۳، عضله شانه‌ای^۴ و عضله راست داخلی^۵.

عضله نزدیک کننده بزرگ: این عضله بزرگ‌ترین و قوی‌ترین عضله تزدیک کننده است. شکل ظاهری آن مثلثی است و از لگن خاصره روی ران کشیده می‌شود. محل چسبندگی آن ناحیه‌ای وسیع در روی استخوان ران است.

عضله نزدیک کننده طویل: این عضله از لگن خاصره روی ران کشیده می‌شود و به آن متصل می‌گردد. محل



شکل ۴-۱۲ عضلات داخلی ران

۱—Adductor magnus

۲—Adductor longus

۳—Adductor brevis

۴—Pectenous

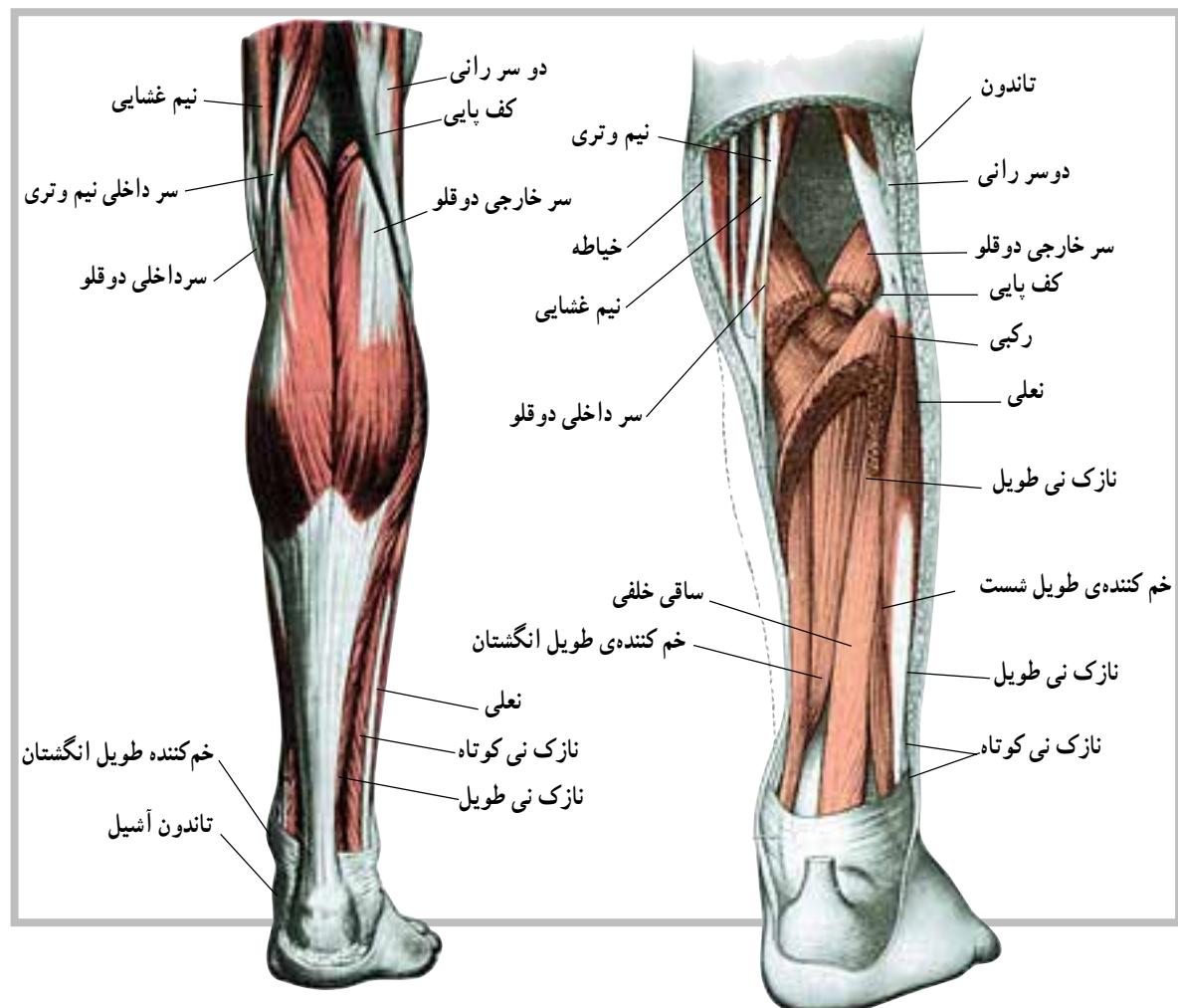
۵—Garcilis

دو عضله‌ی دوکلو و نعلی‌شکل با یک تاندون مشترک به نام تاندون آشیل، که قوی‌ترین تاندون بدن است، روی استخوان پاشنه می‌چسبند.

در ساق پا علاوه‌بر عضلات فوق، عضلات دیگری مانند درشت‌نی قدامی^۳ و خلفی^۴، نازک‌نی طویل^۵ و نازک‌نی کوتاه^۶ وجود دارند که برخی از آن‌ها تا انگشتان پا نیز کشیده می‌شوند. عضلات پا نیز عضلاتی هستند که موجب حرکت انگشتان پا می‌شوند (شکل ۱۳-۴).

عضله‌ی دوکلو^۱: عضله‌ی دوکلو از عضلات ساق پا که پشت ساق پا قرار دارد. عضله‌ای است با شکم حجیم که از انتهای تحتانی پشت استخوان ران تا استخوان پاشنه کشیده و روی آن متصل می‌شود.

عضله‌ی نعلی^۲: این عضله نیز پشت ساق پا در زیر عضله‌ی دوکلو قرار دارد. محل چسبندگی آن در بالا و پشت زانو، روی استخوان درشت‌نی و نازک‌نی است. محل چسبندگی آن نیز در پایین روی استخوان پاشنه است. شایان ذکر است که



شکل ۱۳-۴ عضلات خلفی ساق پا

۱—Gastrocnemius

۲—Soleus

۳—Tibialis anterior

۴—Tibialis anterior

۵—Peroneus longus

۶—Peroneus brevis



شکل ۱۴-۴ عضلات قدامی ساق پا

خودآزمایی

۱- عضله را تعریف کنید.

۲- انواع عضلات بدن را نام ببرید.

۳- آیا تفاوتی بین سلول و تار عضلانی وجود دارد؟

۴- چند عضله را در ناحیه پشت تنہ نام ببرید.

۵- چند عضله را در ناحیه ساق پا نام ببرید.

۶- تاندون مشترک دو عضله ای مهم ساق پا کدام است؟

۷- عضلات پشت ران (همسترینگ) را نام ببرید.

۸- چند عضله ای تزدیک کننده را نام ببرید.

۹- عضلات چهار سر ران را نام ببرید.

۱۰- چند عضله ای مهم در ناحیه بازو را نام ببرید.

۱۱- چند عضله ای مهم در ناحیه ساعد را نام ببرید.

۱۲- سیتوپلاسم در بافت عضلانی چه نامیده می شود؟

۱۳- چند عضله در ناحیه شکم را نام ببرید.